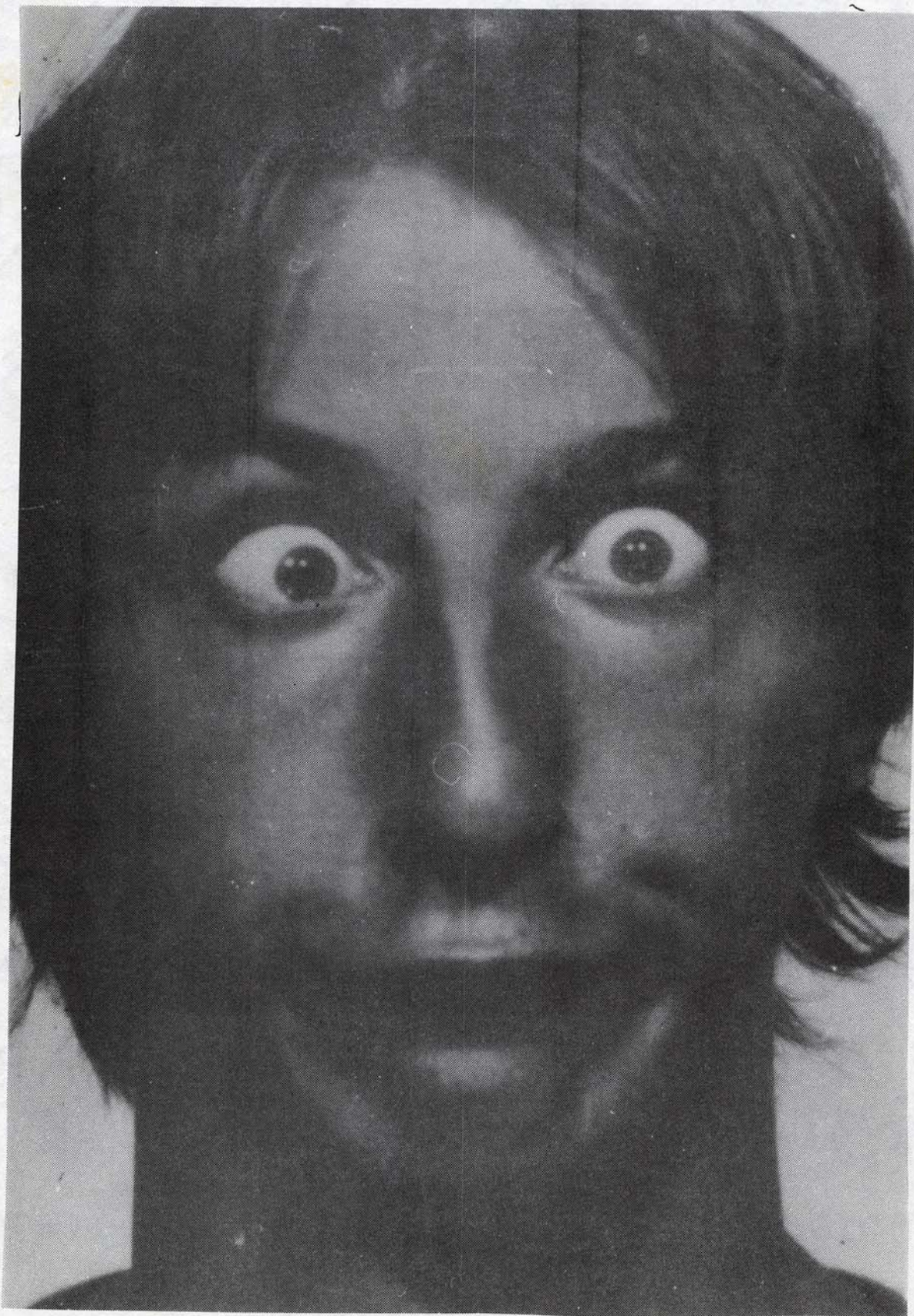

syyhy

SISÄLMYKSET

SYYHY-magasiini 4
Kalliokatu 7

09600 ÄMMÄNSAARI

Kustantaja/Omistaaja

SUMU ry

toimittajat:

Der Shakin' Kurppa

SYYHY-Turpeinen

Marko "Palo" Järvi

Ato

valokuvat:

Lepen Foto & Nälkä

Manna, Ippa, Pirro

kiitokset:

Porvoon Postimiehelle,

edellämainituille,

kaikille niille jotka ovat
päässeet lukemisessa
vasta tähän kohtaan

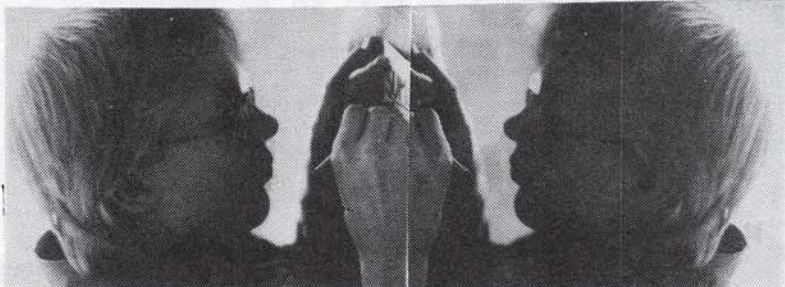

SEURAAVA SYYHY ILMESTYY
SYKSYLLÄ 80-SIVUISENA SUURNUME-
RONA. MUKANA LUULTAVASTI: YARI,
NEUTRAALI 13, FESTIVAALI KUVITELMAA,
LONTOO-RAPORTTI, LOCAL ACTIONIAKIN

PÄÄSTÄ ASIAA JA KIRJOITTELUA

Jep. Tässäpä olen ja kirjoittelen teille kuin Pääatalo(häh? kuka -talo?) Pääkirjoituksen teko on huonon arpaonneni vuoksi langennut minulle kuin taivaan lahjana.

Syyhy on muuttunut kovassa kilpailussa omakustannelehdystä yhdistyslehdyksi ja sen onnellinen omistaja eikun kustantaja on tämä lon-toolaisten maan- ja -kaupunginvaiva SUMU. Se miten lehti joutui niiden hulttioiden ja hampuusiin käsiin on taas juttu erikseen.

Vanhat syyhyläiset Kurppa ja Pekka ovat kyllä hommas-sa yhä tiiviisti mukana kuten tulette huomaamaan tästä käsiinne tarttuneesta neljännestä numerosta.

KLOONI-MARKOT KIRJOITTELEE LEHDYKÄN SIVUJA, SÄÄSTYY AIKAA KUN SAA KAKSI SIVUA KERRALLA. NEROKASTA VAI?

Mutta pojat eivät enää jak-saneet keräillä rahoja ties mistä ja keiden taskuista.

Joten homma päätettiin jakaa ja rahat etsitään isommalla sakilla joten se on monin verroin helpompaa(ei me kyllä mitään taskuvarkaita ole vai mitä pojat!). NO EIHÄN ME MITÄÄN OLLA VAI MITEN SE MENIKÄÄN? Ehkä tämä lehti ei sisällä mitään taidenautintoja tai apurahan arvoisia juttuja mutta mitäs siitä. Niitä saa etsiä(eri asia löytyykö..) muista lehtisistä.

Tästä vuodesta piti tulla siinä mielessä merkittävä että huvivero sai monoa takalistoonsa ja joutui poistumaan arkiston hyllyille.

Vielä vuoden alussa tilanne tuntui ihan huvalle.Ei tarvitsa maksaa enää valtiolle prosentteja ja soittajapoijat saisivat lisää soittopyyntöjä ja vähän rahaakin hotarin lisäksi. Niin luulin.

Mutta totuus näyttää olevankin toinen. Myyntimiehet eivät tyhjentäneet-kään myyntipöytiään vaan raahasivat mukaan lisää roinaa ja lisäsivät hintapyyntöihin nollia. On käynyt niin että suomenkin tähdet maksavat tähtitieteellisiä summia.

Ei kai ole oikein että Pelle ystävineen maksaa jo miljoon-nan(minne menet sirkuksineen?) Konsertteja pitäisi järjestää mutta miten se käy kun sellai-sia summia ei ole kuin Sveitsin pankissa. Se kai ei ollut huvi-veron poiston tarkoitus, vai oliko?

KERÄILY-SARJA
KERÄÄ
KOKO SAR-JA JA SAAT
25 PROSSAN
LISÄVEROT,
JOS HYVIN
KÄY....

Taisi käydä niin että huvivero meni ja vei mukanaan huvittelun ja lopulta taas kerran huvittelijatkin. Mutta Valtio ei paljon välitä vaan kokoilee miljoonansa talteen(kyllä rahat aina takaisin tulevat, älä pelkääkään, mutta tietysti eri teitä).

Se siitä, huvittelu on taas vaatinut veronsa.

Sitten vähän kotikylän asioista.

Kiitokset ensinnäkin nuorisolautakunnalle ilahduttavan suuresta rahamäärästä jota tarvitaankin kipeästi ja vähän kipeäänkin(henkiseen turtumiseen...). Onham sitä tarkoitus käytelläkin ihan asiaan.

Mennään Roskildeen, pidetään SUVIYÖN SUMUTUSTA-juhlat(tervetuloa läheltä ja kaukaakin!) ja opetellaan soittelemaan yksin ja yhdessä musiikki-leirillä. ps. nämä kolme riviä olivat maksettu mainos.

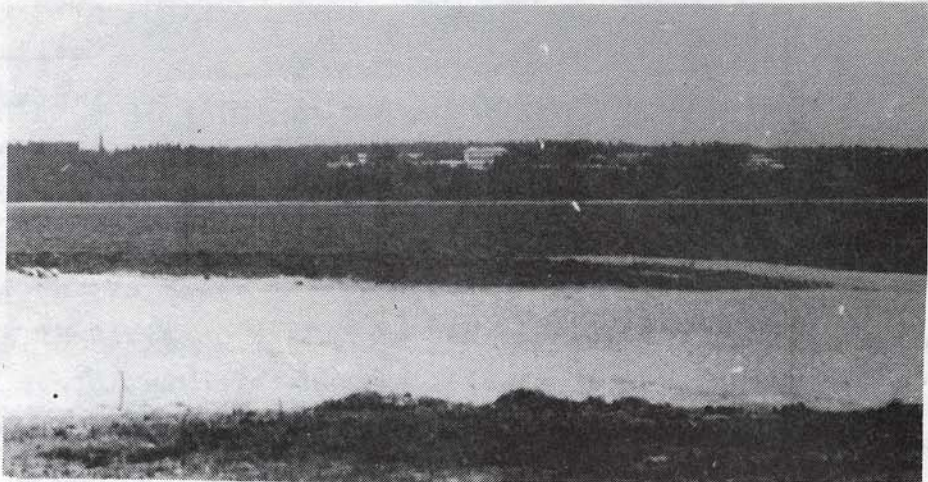
Mutta ne nuorisotilat...mitäsniistäkuneihänniitäolekaan...olis tarpeen. Kun ei se ole mukava aina ulkosallakaan oleskella kun pakkaa pimeä ja kylmäkin päälle.

Tilaahan täällä tietty on kuten oheisesta kuvasta näkyynkin.

Kilometreittäin eteen ja ylös päin(ja 65,4 kilometriä sivuille)
Ei ne tilat varmasti paljon lohkaisisi kunnan rahoista.

Mutta taitaakin olla kiinni ihan muusta

kuin rahasta. Kun on paljon portaita niin on helpompi kiertää tai vielä helpompaa ja ehkä turvallisempaakin on pysähtyä ja pysäytellä toisiakin. No joo, se näistä kotikylän katsauksista. Ei sitä jaksa aina - naureskellakaan. Ja nyt loppuu myös minunkin kirjoitteluni - vähäksi aikaa. Tavataan taas syksyllä uudessa supernumerossa.....POIKKI

KAPONNUT:

ALO

- YHDISTYKSEN SIHTEERI ON OTTANUT PITKÄT JA OLEMMEKIN HIEMAN HUOLISSAMME.
- TUNTOMERKIT OVAT TUTUJA. KAKSI JAKKAA, SAMAN VERRAN KÄSIÄ JA ÄÄNI SANONKUKAAMATON.
- NÄHTY VIIMEKSI HESASSA (HISSÄPÄ MUUALLA...)
- LÖYTÖPAUKKIONA SAAT PITÄÄ HÄNESTÄ HYVÄÄ HUOLTA (-JA PITKÄÄN...)

SUHVI:n JOHTOKUNTA

PUNK IS DEAD - BUT WHO CARES ?

OI! OI! OI!

MITÄ PUNK OLI/ON ?

-75 se oli jotain hyvin epämääräistä New Yorkissa, vaikkei sitä vielä miksi kään nimitetty, -76 se oli nippu erilaisia pikku bändejä Lontoossa jotka rock-lehdistö puoli huolimattomasti väisti "punkiksi". -77 nämä pikku bändit oli vielä melko pieniä, pait-si että "punk" oli paisumassa (ja laimenemassa) pelkäksi muoti-ilmiöksi, -78 ja siitä eteenpäin "punk" sitten olikin aika pitkälti vihreäksi värjätty tukka ja bondage-housut ja viimein -81: punk-muoti alkaa olla out ja viimeiset ikäänntyneet punk-mohikaanit kerääntyvät räkälöhinsä koljaa imemään ja ihmettelemään minne kaikki katosi.

Näinhän sen pitäisi olla, jos on uskominen rock-kriitikoihin. Mutta...

UK Subsin laulaja Charlie Harper erään englantilaisen punk-lehden haastattelussa (vapaaasti käännettynä): "Honet sanoo punkin kuolleen, vaikka nyt onkin palattu punkin alkulähteille. Tämän hetken punk-bändien jätkät di niitä teinejä, jotka rupesi silloin aikanaan Sex Pistolsin - faneiksi ja joiden ansiosta Sex Pistolsista, Clashista jne. tuli kuuluisia ja suuria. Voi sanoa ihan suoraan, ettei nää uudet punk-bändit ole mitään taidepienvuiloa (arty-farty) ku-

ten Sex Pistols, vaan tavallisia jätkeä soittamassa joka pojan rokkiaan."

Eräs näkökulma yllä olevaan: punk kelaatäpällä, se ei edes halua kehittyä - jos voisi-kaan enää, se ei ole siis edistyksestä, vaikka se alunperin alusi olla nimenomaan sitä. Ja lisäksi se on - huh huh - MYRNYT itsensä levy-yhtiöille ja punk-muodin kaupustelijoi-
lijoille.

Eräs toinen näkökulma: joka pojan rock on vaan joka pojan rokkia, miten se voisi-kaan olla "hienoa" eli edistynyttä, kehittyvää ja muuta tylsää. Ja tiettyä kaupallisuutta ei voi välttää, kunhan se ei vaan pääse määräämään. Pääasia on, että rokkia on kiva soittaa ja kuunnella. Vaikka punk ei ole enää samaa kuin "syntyessään", ei se ole kuollut. Joka nimvältään, on elätellyt pikkuisen epärealistisia kuvitelmia.

Vaan mitäs enää jaarittelemaan, tarkoitus oli esitellä jotain hyviä/kohtalaisen hyviä, uusia/melko uusia rytmistelijöitä.

DEAD KENNEDYS

... on uudemmissa nimistä enkä paräs. Siksi, että se tuo jotain uutta mukanaan. DK on ko- toisin vähän toisenlaisista maisemista kuin muut punk-bändit: turvallisesta kes- kiluokkaisestä Kaliforniasta, ja Jello Biafra & kumppanit haluaisivat ravistella kotipuoltaan aika rankasti. Lyriikat on e- rittäin hyökkäviä, ihmisten ajatukset yri- tetään temmata turvallisista ympyröistä vähemmän turvalliisiin tapahtumiin. DK:n piiseissä mm. ollaan "lomalla" Kambodjassa, käytetään kemiallista sodankäyntiäisiin, kun tämä on kavereineen pelaamassa gol-

duksia synkkyydessään.

Myös muusikillisesti DK on uuden punk-rin- tamen paräs, muusikkoina tämä bändi on erit- täin taitava. DK on kehittänyt oman ohuen mutta pistävän ja raatelevan soundinsa. Jello Biafra osaa laulaa todella raa'asti, parhaim- pia punk-laulajia ilman muuta. DK:n mu- siikillinen puoli tukee ainutlaatuisen ko- measti bändin messagea. Dead Kennedys on todella rankka bändi.

Oikeastaan ainoa juttu, joka DK:ssa on pielessä, on se ettei se pääse kuuluville siellä, missä sitä tarvittaisiin eniten. DK ei ole suosittu kotonaan jenkeissä, vaikka sen pi- täisi olla. Bändin sanoma on tarkoitettu sikäläisille, ei niinkään englantilaisille, vaikka LP "Fresh Fruit For rotting vegetab- les" nousi siellä TOP30:een.

UK SUBS

... on toinen suosikkini, vaikka UK Subs-diggarit erityisesti leimataan taantumukselliseksi. Mi- nusta kuitenkin tuntuu, että nuo leimaajat ei alunperinkään tykänneet punkin ryminästä ja nyt vaan toivovat pääsevänsä siitä eroon "edistuksen" nimissä.

UK Subs'in tai diggareittensa ei tietenkään tarvitse välittää tommoisista höpinoista, koska UK Subs saa kahdella soinullaan 10x kovem- man menon päälle kuin

ns. "kehittyneet" bän- dit. Olkoonkin sa- noitukset välistä hieman korneja, mutta ne on tuo- reita ja kyllä niissä jotain tär- keää sanotaankin.

Ainoa pieni mutta UK Subs'in kohdal- la on piisien kes- kinkertaisuus, sävellyksiltään ne voisi olla hie- man parempia.

Kutta kuten sanottua UK Subs saa reippaan

BOY

153 KINGS ROAD LONDON S.W.3.

THE ORIGINAL AND AUTHENTIC.

SEDITIONARIES

Long-Sleeved Muslin Shirt with two layers of fabric. D rings and dog clips.

As worn by the Sex Pistols. With a choice of the following silk screen designs: Destroy. Anarchy. God Save the Queen. 1 percent and Cowboys. Delivery 7-14 days. £9.25 inc. P & P.

BLACKMAIL Mail Order CATALOGUE £1.25.

Wholesale price list available. All prices inc. P & P within U.K.

fia ja katsellaan miten ne kiemurtelee tus- kissaan, kuulostaa hirveältä, vai? Kui- tenkin vastaavaa näkee tämän tästä TV-u- tisista, DK:n ideana on tuoda nuo kauhe- det tavalliseen hyvin vointikotiin ja on- nistuu siinä pelottavan tehokkaasti.

Lisätehosteena DK käyttää tosi mustaa huumo- ria, joka käy päälle jo piisien nimissä (Lykat- kaa vuokra-isäntä, tappakaa köyhät, varastel- laan ihmisten postia jne.) sekä tietysti bän- din nimessä. Toisinaan musta huumori muut- tuu synkäksi pessimistiksi, kuten piiseissä looking forward to death ja ill in the head.

Dead Kennedys ei tosiaankaan näe valonpilkah-

BULLET BELTS

£13.50+80p p&p

The real thing as worn by you know who... Order now
Send cheques & PO's to:

PRINTOUT PROMOTIONS (Dept D2), 28A ABINGTON SQUARE,
NORTHAMPTON.

PRINTOUT PROMOTIONS

"The Mail Order People You Can Trust!"

menon päälle kolmella studio ja yhdellä live LP:llään. Toivottavasti tuo hyvä meininki oli mukana Suomen kiertueella yhtä hyvin kuin kotonaan Englannin keikoilla.

COCKNEY REJECTS

...on myöskin ns. punkin rip-offaaja ns. viisaimpien ihmisten mielestä. Cockney Rejects näet vain haluaa melua ja reuhata eikä julistaa sanomaa. Vaan mitäpä voi odottaa neljältä hullulta hontoon slummeista? Sitäpaitsi jo 76-77 kun punk ns. viisaimpien ihmisten mielestä "eli", oli silloinkin monella punk-bändillä vain hauskanpito mielessä.

Cockney Rejects on aika hauska bändi, vaikka sekin voisi tehdä parempia piirtejä. Levyllä on ainakin hauskat nimet: eka LP oli Greatest Hits Vol. 1, toka Greatest hits Vol. 2. Sillä lailla.

CHELSEA

...oli jo '77 Lontoossa olemassa ja laulaja Gene October pitää sitä vieläkin hengissä, vaikka vähän tuntuu ettei olisi aiheutta. Chelsea on 2 luokan yrittäjä, ei mahda mitään. Gene October on kyllä hyvä laulaja, mutta bändissä ei ole oikein ideaa. Chelsea on tehnyt joskus 79 LP:een ja kai pal-

* latoma virhe, nimi onkin TEN-POLE TUDOR

jonkin singlejä. Chelsea on jo vähän tylsää saman kelausta mutta toivottavasti Suomen vierailu osoittaa suunnan olevan parempaan.

CRASS

...on bändi, jonka soittavat asuvat kommuunissa muistaakseni jossain Lontoossa ja kutsuvat itseään anarkisteiksi. Crass julkaisee levynsä itse Rough Traden kautta ja haluaa pysyä poissa levybisneksestä. Koska Crass haluaa välttää bisneksen peli-sääntöjä oli eka LP tupla, jota myytiin erittäin halvalla. Crass on (omasta mielestään) aitoa punkkia. Ainakin se on raivoilua.

Crassista on vähän vaikea saada tietoja, kun se välttelee niin perusteellisesti rock-bisnesteä. Tudorlaiseen välttelyyn rock-bisnes reagoi vihamielisyydellä, tapansa mukaan, ja sitten se vähäinkin tieto on vääristelyä. Se ainakin on varmaa, että neottaa punk/anarkistiminsä täysin tosissaan. Ja on niitä paljon muitakin Englannissa, jotka on tosissaan "anarkisteja" punk-juttunsa kanssa. Englannin punk on tosiaan aggressiivinen, myös väkivaltainen, ja sellaisessa muodossa punki koskaan tullut Suomeen.

BONDAGE TROUSERS Heavy back leg zips, leg ties, side pockets, tartan bumflap, and strap. Colours — black drill & red tartan. Sizes — 24-32 (even sizes only) ONLY £14.95 INC P&P

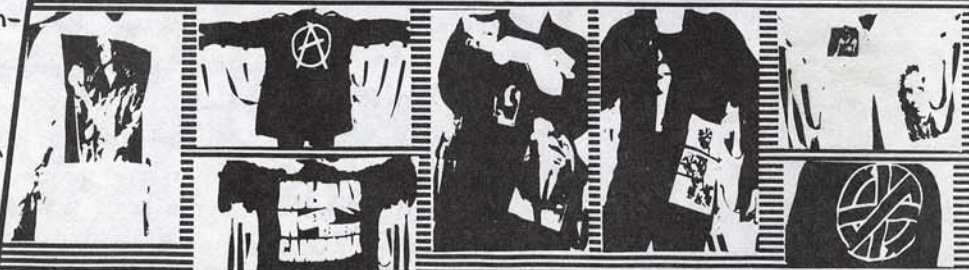
ZIP 'CLASH' TROUSERS A lot of zips on front and back of trousers. Large pockets and extra pocket on side of leg with zip 'D' ring and dog clip. Colours — black drill, red drill, red tartan. Sizes — 24-32 (Even sizes only) ONLY £14.95 INC P&P.

TEMPOLE TUDOR *

...on kans melko tuntematon Suomessa, eikä kovin tunnettu missään, koska se on aika uusi yrittäjä. Vaikka eikös Tempole Tudor ollut Sex Pistols-leffassa? Anyway, debyyttialbumi ilmestyi joskus kevään aikana ja sitä ennen ehti tulla vain pari singleä.

Tämä Tempole Tudor ei ole -eh- "anarkisteja", vaan ne pyrkii vaan möykkäämään, eli sitä rokenrollin perusolemusta jne. Onko ne sitten ensinkään -eh- punkkia, kun ne ei paljoa ideologista perusta? Emmä tiä, mutta eikö punkissa ollut semmoinenkin idea, kuin että kaikkien ei pi-

BONDAGE UP...BONDAGE UP...BONDAGE UP...BONDAGE UP...BONDAGE UP...BONDAGE UP...

BONDAGE UP...BONDAGE UP...BONDAGE UP...BONDAGE UP...BONDAGE UP...BONDAGE UP...
NEW Range of Bondage Shirts. All with SIX!! STRAPS, back prints and front patch prints. THE Ultimate hard core shirt at a printout value price £9.95+80p
DISCHARGE: SEX PISTOLS: S.Q.: CRASS: ANARCHY IN UK: DEAD KENNEDYS: Choose from any of these five great designs. ONE SIZE FITS ALL!!

dä sitä samalla tavalla ymmärtävän?

Laulaja Eddie Tempolen sisään tulo rock-bisneksen oli ns. klassinen tutkimotarina: jätkä oli töissä, sisusti Malcolm McLarenin (kuka se on? kuulen humppamiesten karjuvan) asuntoa, lauleli aikansa kuluksi, jolloin McLaren lausui: "Hei mies, sinulla on ääntä, rupea laulajaksi!" tai jotain sinnepäin. Tuo voi olla pelkkää tarua, koska ei edellä ole ihmeempään laulutaitoa. McLarenilla on vähän tekemistä TT:nkin kanssa, kuten melkein jokaisen engl. punk-bändin kanssa. Vaateutus on McLarenin idea, siksi se on niin hassut.

Tempole Tudor toimii parhaiten keikalta, Tempole punk on näet melkotarkalleen hurjaa kohtaamista eikä paljon muuta. Mutta sehän riittää, vai mitä? Mukava bändi.

OUTCASTS JA RUDI

... on edelleen vieraita nimiä suomalaisille, vaikka veteraanejahan nämä pohjois-irlantilaiset on. Kovapintaisia Belfastin punkkeja, joista Outcasts on enempi rähinää (myös bändin ulkopuolella) ja Rudi pikkuisen enempi poppia. Nämä ei oikein pääse sieltä Belfastista muualle rähinöimään, ja eihän kumpikaan mitään ihmeitä ole. Mutta onpa han vaan mukavaa rähinää.

BOY

NIGEL SHIRT: Military shirt in black cotton, with Bill Mix Cavalry front which is attached to shirt with press studs.

ANTI-PASTI, DISCHARGE JA CHARGE ... on hyvin uusia englantilaisia. Anti-pasti on ainakin hontoosta. Se ei kai ole edes levyttännyt, mutta saanut paljon kehuja + arvostanan "huippu luokkaa" modernilla punkillaan. Ollaanpa kuululla.

Discharge sai vuorostaan Soundin Korjusealta arvostanan "hervittävän huono" mutta saman mies sanoi Sex Pistolsista kin -76. Discharge on raivopunkkia, Anarkia-tiedostajia. Kuka sanoi että plääh?

Chargella ei ole Dischargen kans tekemistä, vaikka Chargesta on vain epämääräisiä tiedon muruja. Kai se on englantilaisbändi joka levytti Lpeen Münchenissä? Saattaa

Sizes: Guys 34/44, Girls 8/16. Real hide motorbike jackets, all black £41.95. Real hide motor bike jackets, black and white £41.95. Black Leather Waistcoat £9.95.

JACKETS

TROUSERS

Bondage (plenty of zips & D-Rings) black, white, mid-blue, red £12.75. leopard leggings £8.95. tartan (zips & d-rings) £10.95. bum flaps tartan, leopard or ocelot print + plain colours as Bondage Trousers £1.60

(DEPT XI)
STORMGLADE
1 CRANBOURNE
ALLEY, LEICESTER
SQUARE, LONDON WC2

myös olla saksalainen, mutta epärtoden näköistä. Se LP on kova juttu, katutason punkkia. Tuoreudellaan Charge hakkaa monet ylikkehittyneet ex-punk-hienostelijat. Levyn mukana oli laulujen tekstit englanniksi ja saksaksi. Kova juttu.

STIFF LITTLE FINGERS, ANGELIC UPSTARTS, DAMNED JA SHAM 69 ... on kuuluisia, asemansa vaikkei kiinnostaneita alan miehiä. Itse en oikein diggaa niitä enää. Ei kai ne tähän kuulukaan, kukaan ovat jo vanhoja.

Stiff Little Fingersin eka LP oli punkin klassikko, mutta sitten taso on heikentynyt. Eihän siitä de paljoa viime aikoina kuulunutkaan. Paljon on SLF:ää syytetty kotiseutunsa Belfastin kurjuuden liioittelusta, mutta eiköhän vihaiseen karjuntaan ole silti syytä. Tosin kyllä tekstit on vähän naivia välillä, mutta eiköhän vihaiseen karjuntaan ole silti syytä. Piiriseissä on usein hyvät melodiat.

Angelic Upstarts on pohjoisenglannin hiilikaivos alueelta ja työväen luokkaista valitusta kuulun tälläkin. Vähän löysää valitusta kyläkin, mutta Upstarts on ehkä persoonallisimien punk

-yhtye piisien ajoittaisesta löysyydestä huolimatta. Ei sitti minun makuun.

Damned on sitten täyskaheli ryhmä, joka on uskaltanut jopa kehittyä ulos punkista. Muttei mitenkään tavallisesti. Black album -tuula on sen verran kaheli tuote, tosi höpöhöpöprogea. Kaikessa älyttömyydessään Damned on edelleen hauska ja Damned ei muuta haluaakaan olla.

Mutta ei niin hauska kuin ennen vanhaan, eli 1977. Silloinen debyytti LP on monen mie-

lestä niistä parhaimpia levyjä mitä on koskaan tehty, enkä minä rupea vastaan väittämään. Se di nimittäin RAJU, voi herraväijele. Täyttä energiaa, joka saa pallit heikumaan vielä tänäänkin. Vaan eihän se hei täydellinen hillittömyys kauaa kestänyt ja toka LP '78 alussa oli täysi ohari, tylsä kuin mikä. Ja sittenhän Damned hajosi, ko-

koontuen 79 uudestaan entisen johtajan Brian Jamesin jäädessä kuitenkin pois.

Uusi Damned oli alkujaan (kuulemma) niin tylsä, että vanha levy-yhtiönsä Chiswick otti Damnedin hoiviinsa vain säälistä(?). Kuitenkin homma parani, Damned nousi yhtäkkiä TOP 30:en Love Song -singlellä ja LP Machine Gun Etiquette oli ajoittain ihan kiva. Tosin aika onneton välistä?

Nyt siis Damned raikaa progea Black Albumilla ja vanha tärsähtänyt hillittömyys pilkastelee edelleen. Sehän on tietty kivaa, mutta ah silloin ennen vanhaan...

Sham 69 ei kuulu tähän juttuun oikeastaan ollenkaan, sehän on vanha bändi. Ja huono se on ollut aina, eka älpeellä saattoi olla ehkä jotain, mutta Purseyn piisit hakee tyhmyydessään vertaistaan. Unohdakaan, että tässä mainittiin Sham 69

PETER & THE TEST TUBE BABIES, 4-SKINS, POSTMEN, EXPLOITED, TERRIBLE TWINS, COCK SPARRER, MAX SPODGE & DESERT ISLAND JOE, SLAUGHTER &

THE DOGS JA BARNEY & THE RUBBLES ...

eivät sitten jätä enää mitään kysyttävää. Tai sittenkin yhden jutun: vieläköhän Englannin punk-klubeissa yleisöltä on tapana syljeksellä ja heittää kaljaa esiintyjien silmille? Jotain luin, että se olisi out. Tiedä häntä.

Nämä bändit on Oi! -albumin tunteuttomia suuruuksia, toinen toistaan valloittavampia 1 soinnun sahaajia. Slaughter & The Dogs oli kyllä jo '76 olemassa, se on Manchesterista, mutta hajosi onnettoman 1 älpeensä jälkeen. Ja nyt Slaughter & The Dogs on taas back in action.

Sanovat tämmöstä Oi! -musiikiksi, joko väsyttiin termiin punk rock? Luojan kiitos, tällaisia bändejä on vielä. Että tekee gutaa kuulla reipasta päätä seinään - jytettä. Jos punk on kuollut, niin onhan meillä tämä Oi! -tyyli. Kuka silloin punkin perään itkisi?

Der Shakin' Kurppa

DONOVAN FAN phone back. Steve.

JANE SCOTT for genuine friends. Introductions opposite sex with Sincerity and thoughtfulness. Details free. Stamp to Jane Scott, 3/NM North Street, Quadrant, Brighton, Sussex BN1 3GJ.

LONELY MALE (28) would like to write/meet similar male aged up to 25. All letters answered. Box No 4196.

PENFRIENDS ALL ages. Send stamp for approval copy:- Matchmaker, 1-7 Wigan Lane, (A.25), Chorley, Lancs.

VIOLENT, MANIAC, Vile, Swine we're right with yer man. Vic Vomit, Spud Spunk seek contact with you mob. Box No 4198.

YOUNG GUY wants similar pen-friends/meet. Hull area, anywhere. D Robinson, 532 James Reckitt Avenue, Hull, HU8 0LQ.

TAIDETIA JA TAPAHTUMAA

Lauantai. Kello 10.00 - 19.00. Kaikki oleellinen tapahtui siinä välissä. Pohjankartanon koulu jossain Oulun sisuksissa oli täynnänsä pieniä ihmisiä ja isoja ääniä. Oli laulua (joka kylläkin välillä lähenteli huutoa) ja ennenkaikkea tiukkaa soittoa. Iskelmät ja laulelmat, mitä ne sitten lienevätkin, niistä ei kannata mainita muuta kuin oman kylän pojan Osmo Räihälän suoritus, joka oli ainut todellinen tulkinta (mutta kun tuomarit ymmärsivät sen vissiin väärin). Ei tullut mitalia eikä edes ruusuja mutta mitäs niistä.

14 reikä reikä aloittelivat nuoremman sarjan pop-orkesterit (hassuja nimitykset!). Osanottajia oli kahdeksan ja kaikki oli ihan OK bändejä. Sarjan voiton vei ETO-80 Utajärven suunnilta. Toiseksi tulikin Puolangan pojat eli Outosulku, joka olikin koko tapahtuman omaperäisin bändi. Kolmas sija lankesi Oulun Maze:lle ja Pogo NWB:lle Pattijoelta.

Puoli 4:ltä aloittelivat vanhemman sarjan "orkesteraatiot". Mukana menossa oli täysi tusina + 1, eli kolmetoista bändiä. Tämän sarjan taso oli aika vaihteleva. Oli muutama tiukka mutta myös monta kopiota kopiosta (sellaista paikalleen pysähtynyttä). Sarjan voiton tai oikeastaan vain 1. sijan vei IC Pudasjärveltä. Bändi soitteli sellaista melodista heavya ja soittelikin ihan hyvin vaikka aika turvallisen varmoilla linjoilla. Silmäänpistävintä oli laulusolistin ajoittain jopa lapsellinen diivailu. Toiseksi tulivat Intressi Kalajoelta ja Someone Nivalasta. Molemmat soittelivat hyvin mutta henkilökohtaisesti en syttynyt kumpaisestakaan. Uutta aaltoa ja perusjuttuja. Kiss My Ass'in pojilla oli tiukka paikka kaikesta ennakkokokohinasta johtuen ja se näkyi tai ehkä sittenkin kuului soitossa. Lievää hermostumista. Mutta hyviä he olivat silti. Huhujen mukaan he sijoittuivat kolmannen jälkeen mutta kuitenkin ennen viidettä.

Tässä sitten tuomariston virallinen sana Ylä-Kainuun osanottajista:

Osmo Räihälä, Ämmänsaari

Osmo Räihälä: Poor Whore/I'll never lie

-kitara epävireessä, teksti olisi ollut parempi
suomeksi

-oma sävellys - hyvä

Outosulku, Puolanka

Outosulku: Reggae/Routa

-positiivista: persoonallisista yhtyeistä, omaperäiset
ideat teksteissä, oma sointi, svengaava rumpali

-toiveet: soolot(miehistön vajuus?)

Rovers, Puolanka

Rovers: Foxy Lady/Poseidon

-positiivista: tiukkaa soittoa, hyvä svengi

-toiveet: tyylitajuun paneutumista, sovitus-
avulla (erit. kitara), laajempaa sointia,
stemmalaulua

Kiss My Ass, Ämmänsaari

Kiss My Ass: Olet saareni/Menestyksen maku

-positiivista: sävellykset valmiit, varma esiintymi-
nen, laulajien yhteistyö hyvä

-toiveet: kaikille kitaristeille töitä (sovitus),
jäntevyyttä komppiin

Näin jälkikäteen arvioituna tuo taidetapahtuma ei tuonut mukanaan mitään
mullistavaa tai ratkaisevasti uudempaa (jota kyllä toivoin ja hiukan odot-
telinkin). Oli vähän uutta, paljon vanhaa ja lainattua perusrokkia, -heavya,
-punkkia ja paljon perusbiisejä.

Voi tietysti olla että tämänlaatuinen tilaisuus ei ole kovinkaan otollinen
millekään uusia uria aukovalle muzakille. Voi olla... sano ~~Atto~~

↑ VANHEMMAN SARJAN "JAEITU KAKKO-
NEN" SOMEONE NIVALASTA.

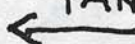
(KUVAT LEPEN FOTO&NÄLKÄ)

NUOREMMAN POLVEN
SARJAN VOITANUT
ETO-80 UTAJÄRVELTÄ ↓
(HIEMAN HÄMÄRINÄ...)

KUVASSA OMAN KODIN
POJAT ELI KISS MY ASS
VANHENTUNEESSA KOKOON-
PANOSSA

Rise of The Fall

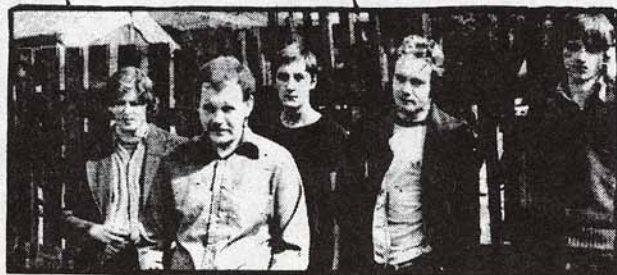
Fall-maailman persoonallisin punk-yhtye. (Fall ei esitä olevansa punk)

Kai te ihmiset ihmettelette, kun Syyskuussa kirjoitetaan aina vaan ulkolaisista, täysin tuntemattomista bändeistä kotimaisten (Hassinen, Pelle, Eput jne) sijaan. Syyskuuhun on se, ettei Suomessa ole paljoa mistä kirjoittaa. Jos on jotain, niin siitä on jo 100 punk-lehtä ehtinyt kirjoittaa metri kaupalla Joten....

Fallista kannattaa kirjoittaa, vaikka siitä ei moni tiedä. On se niin jännä. Se tulee Manchesterista Englannista, perustettu n. 76-77, johtajana Mark E. Smith, soittin valikoima: rummut, 2 kitaraa, basso, urut, laulu, älpeitä 4 ja suosiota aika vähän. Koska Fall on todella rankka ja armoston bändi.

Fall on "kokeileva" bändi, mutta ei mitään tylsää uusprogea soittava. Päinvastoin, Fall yrittää pelkistää musiikkiansa äärimmilleen. Lisäksi soundit on aidot kellari soundit: epäselvät & suttuiset. Kun Fall on "hyvilläkin" soundeilla raaka ja hurja, niin täten saadaan aikaan todella omalaatuinen kuuntelukokemus.

Fall ei myöskään päästä kuulijoitaan helpolla, vaan jos vittuilun aihetta löytyy, niin sitä "kans irtoaa". Toisaalta Fall on saanut itse kokea karvaat seuraukset: varsinkin eka keikoilla pulloja yms. sateli. Tämän inspiroimina eka älpeen (alkuvuosi

-78 muistaakseni) nimeksi pantiin Live at the witch trial (Noita-vaino livenä tai jotain vastaavaa vastaasti käännettynä). Se sai aikalaila kehuja, mutta eihän ostava yleisö Fallia siedä.

Mark Smith

Tämä kuitenkin seuraava LP "Dragnet" tehtiin pikkulafkalle nimeltä Step Forward.

Dragnet taisi olla vähän parempi kuin eka LP, tosin Fall ei huonoja levyjä teekkään. Kolmas LP "Totale's turn" oli ehkä vähän turha, osaksi livenä vanhoja püsejä + pari uutta. Bändi itsekin sanoo sen olleen väliä. Muutama kuukausi sitten ilmestyi uutukainen "Grotesque". Nyt Fallin levy-yhtiö on Rough Trade, jolla on vähän paremmat jakelujärjestelmät kuin Step Forwardilla.

Grotesquesta erehdyin aluksi luulemaan, että siinä olisi kesympiä juttuja, single Totally wired vähän vaikutti siltä. Vaan

mitä vielä. Soundit tosin vaikuttivat olevan ihan inhimilliset.

Fall on yhä se sama vanha hurja Fall tällä uutukaisellaankin. Vaan jos perehdyttäisiin tarkemmin Fallin püseihin.

Pelkistettyjä ne on, kuten tuli jo mainituksi, sekä kaikkia ns. muoto- ja tyyli-ajuuja uhmaava. Kitaroissa ei ole särkijää, mutta silti ne kuullostaa sangen inhoittavalta. Vokalisti Mark E. Smith ei yritä olla väkäinen punk-laulaja, vaan on oma inhottava itsensä ja kuulostaa 10x väkimmäältä + inhoittavammalta. Püsien sanat on sitä luokkaa, että hurjuudessa vain Cramps ja Motorhead

yltää tasoihin. Sikäli jos niistä selvää saa, pohjois-englantilaisesta murteesta ei aina niin tajua heikommalla englannintaidolla. Mutta püsien tunnelatauksen voi aistia ilman kin.

Fall ei siis viihdytä missään mielessä, mutta kuitenkin sillä on omi tuinen viehätyksensä. Sitäpaitsi Fallilla on todella paljon uskallusta, joka toisinaan johtaa epäonnistumisiin ja erehdyksiin, mutta jo seuraavassa Silmänräpäyksessä Fall saattaa heittää niin kovia juttuja jotta oksat pois. Rohkeus on aina ihailtavaa.

Tämän hetken rock-näyttämöllä tuolla Englannissa Fallilla on hyvin tärkeä vaikuttajan rooli. Bändillä tuntuu olevan melkoisen vahva kulttisuosio ja matkijoita rittää. Rough Tradelle tulee viikottain 10-12 demoa Fall-kopioilta.

Bändin pomo on siis laulaja Mark E. Smith, joka tekee püsit ja jonka varaan bändi aika paljon rakentuu. Nimittäin Fallista on vaihtunut soittajia aika rajusti, 13 miehistönvaihdosta 3 vuoden aikana. Fallin on melkein yhtä hankalaa löytää soittajia kuin kuu lijoitakin.

Niinpä niin, Fallista on varsin helppo olla pitämättä. Mutta jos

tykkää viihde-tunnelmien sijasta kauhu-efektistä - vertauskuvallisesti sanoen - Fall voi olla oikea lääke ikävyyshyönteisiin.

Der Kurppa

Hanoi Rocks

Hanoi Rocks on bändi jota tarvitaan kipeästi Suomessa. Andy McCoy + kump. tarjoavat nimittäin värikkyyttä, vauhtia ja melkoisen mukavaa rock'n rollia.

OK, niillä ei ole sanomaa eikä ne yritä ratkoa yleismaailmallisia ongelmia püsinsä sanoituksissa. Mutta ainakin itseäni miellyttää Hanoi Rocks in pirteä lavashow, ja Hanoi Rocks in tapauksessa se rittääkin. "Rock'n roll dreamiksi" ja "todellisuuspakoisiksi" Hanoi Rocksia on sanottu, mutta väheneekö ne yleismaailmalliset ongel-

mat, vaikka niistä joka alnoo bändi veisaiskin?

Nyt on muotia nauraa ja ivata Andy Mc Coyta ja kumpp., mutta sinä hommassa kunnostautuu samat henkilöt, jotka aikoinaan ilkkui Sex Pistolseille yms punkin pioneereille. Olisiko "vellimunaiset fakkiidiootit" liian lievä nimitys heille?

On kai Hanoi Rocksissa jotain josta en pidä. Nyt en muista muuta kuin I want youn b-puolen, jonka diskokuviot ei oikein istuneet. A-puoli oli taasen varsin lupaava rokki.

Sen sijaan Hanoi Rocksissa on paljon juttuja, joista pidän. Kitarasoundit, Mike Monroen laulu + saksofoni & homman värikkyys ja paljon muuta. Vaikka en Hanoi Rocks-fani olekkaan, niin kyllä näitä poikia on ihan kiva kuunnella ja katsoa. Vaikka ne olisikin eh- hinttejä niin kuin ne itse väittää.

Per Kurppa

**HANOI
ROCKS**

LOOSE PRICK 21.11.1980 ÄM-

MANSAARESSA:

Tyypillisen suomalaisen uuden aallon bändin tyypillinen keikka tyypillisessä olosuhteissa.

Ensinnäkään keikasta ei moni tiennyt, koska oli lehtilakko ja ainoastaan ilmoitustaulun mainoksella voitiin tiedottaa tilaisuudesta. Sitten oli vielä kova pakkanen, jonka takia moni ei viitsinyt lähteä kotoaan Loose Prickiä katsomaan. Loose Prickillä oli siis mukavan huonoa tuuria ja kun se on vielä kohtalaisen tuntematon, oli vajaa 100 henkeä yleisönä oikeastaan ihmeen hyvin.

Toisekseen jos Loose Prick aikoo jatkaa tanssipaikoilla keikkailua, on nämäköiset keikat auttamatta toistuvia. Koska-jos julmasti sanotaan-Loose Prick on 2. luokan kyky niin yleisön suosion kuin piisiansä suhteen. Ja nähtävästi myös sellaisena pysyy.

Kyllähän Loose Prick hyvää tarkoittaa tietysti, ja ne on mukavia jätkiä jne, mutta niiden piisit on munattomia, tylsiä, mielikuvituksettomia ja täynnä klišeitä. Niinkuin suurimmalla osalla tämän hetken uusi aalto-yrittäjillä Suomessa. Nämä entiset 'punk'-bändit on "kehittyneet" kolmen soinnun ryskeestä "uusiin musiikillisiin ulottuvuuksiin" eli soitetaan hitaammin, lisätään kosketinsoittimia, akustista kitaraa ja foneja-ja kuullostetaan vielä tylsemmältä kuin ennen. Kun aiemmin ei käsitelty punkin energiasta mitään, niin nyt sitten "kokeillaan" jotain muuta. Hyvin tyypillistä suomalaista uutta aaltoa.

Loose Prickin 3x45 min annoksessa tuli kyllä enimmäkseen nopeaa, "vanhaa punkkia", mutta ainakin minua vaivasi esittämisen pinnallisuus. Soitetaan nopeita ja hypitään lavalla, mutta ei

jatkuu sivulla 35

T.i.t.a.n.i.c.i.t. kohtaavat

ALUSSA OLII PUU, VILLA JA BLUUSI...

Kulisseina toimivat vuosisadan vaihteen puuvillapellot ja mustat miehet 24 tunnin työpäivineen. Vapaa-aikoinaan he virittelivät tunnelmaa kitaroin ja huuliharpuinkin. Ensimmäiset biisit kertoivat työstä (mistäs muustakaan) ja vähäisestä vapaa-ajasta. Vuosikymmenten mukana bluussi muutti musiikillisia tapahtumia ja muuttui itsekin yhä enemmän. Jossain 50-luvun taitteessa saikin se nähdä uusien tuulien puhaltelevan ja kuulla Rock'n' Roll'in haparoivista ensiaskeleista.

GENEN VUOSIKYMMEN ?

50-luvulla Rock'n' Roll varttui suhtkoht rauhallisissa puitteissa. Tietysti sitä halveksittiin ja potkittiin turmollisena nuorisolle. Mutta eipä se paljon auttanut. Rock'n' Roll kasvoi ja välillä jopa voikin ihan hyvin. Olihan mukana menossa sellaista rehtiä yrittämistä ja rehtejä yrittäjiäkin. Rock'n' Roll muisteleeekin kaiholla aina Elvis-poikaa, Geneä, Buddya ja Berryn Sukk'ia. Astuminen seuraavalle vuosikymmenelle tuntui aika turvalliselta.

MITÄ LENNON JÄLKEEN?

Rock'n' Roll suoritti ensilentonsa notkein rautalankasiiivin mutta alastulo jonnekin Liverpoolin suunnalle olisi kyllä voinut tapahtua ehkä hieman varovaisemmin. Seuraavat päivät ja vuodetkin olivat sitä todellista elämänkoulua kolmensoinnunviidakoissa ja taisi mennä viattomuus ja poikuuskin samalla kertaa. 60-luku oli alusta alkaen rankkaa poljentoa kaikkine sirkustemppuineen ja apua vaativine pitkätukkineen. Eivät tainneet ne Liverpoolin poikalapset

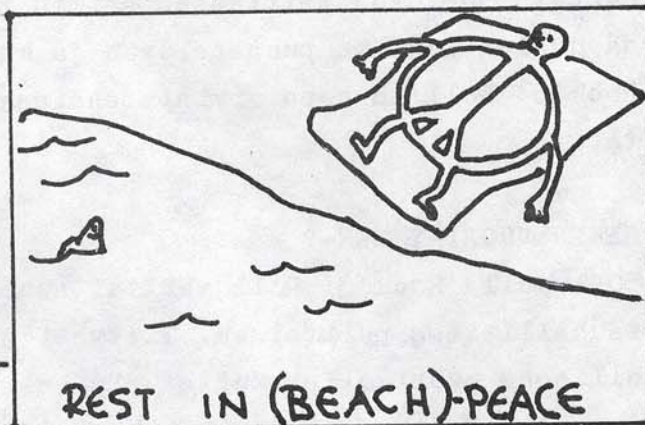
hampurilaisia lämmitellessään arvata mitä kaikkea siitähän tulisi seuraamaan. Liverpoolin pojat - mikähän se niiden nimi oli kun pakkaa unohtumaan (Beat the Less tietysti hölmö!) - tekivät historiankirjojen mukaan vain kolme sinkkua kun jo onnisti ja syötti tarttui saaliiseen (sinkut olivat luonnollisesti "A loves you", jota müütiin eikun myytiin 1 kpl. Toinen

sinkku oli tuo "B loves you" jota myytiin "eihtään" kpl. Sitten tulikin maailmanmenestys "C loves you" jota myytiin 23.564.001 kpl. Tiedot ovat lainattu teoksesta "Aakkosten salatut tiedot").

Beat the Less'in pojat soittelivat monet vuodet vielä tämän suurmenestyksen jälkeen ja saivat paljon rahaa (niin se on helppoa kun sen osaa). 60-luvun viimeisinä vuosina sitten Titanicit kohtasivat ensi kerran Rock'n' Roll'in seilattaessa avuttomana maailman mantoja ja Hippie - muzakin törmäillessä Woodstockissa. Eipä siinä paljon kerenneet myyntimiehetkään näppejään nuolemaan kun jo molemmat ajoivat karille ja menettivät ensimmäiset matkustajansa. Meni Jimi, meni toinenkin ja sitten toi Janiskin. Rock'n' Rollille tämä ei tosin ollut enää uutta sillä olihan se menettänyt jo edellisellä vuosikymmenellä omia kasvattejaan. Mutta Hippie-muzakki ja -liikekin menehtyivät kaikista suoneniskuista huolimatta. Eipä muuta kuin Rest in Peace...

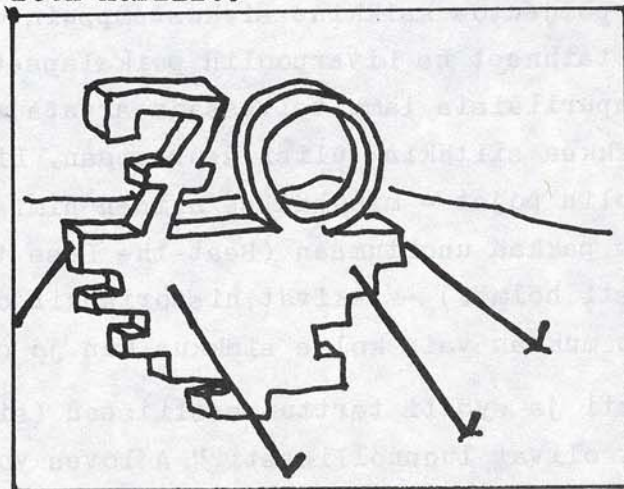
HOME (lite bara) - SWEET - HOME...?

70-luvulle tullessa suuntasi Rock'n' Roll katseensa jonnekin kauas taakseen ja yritti löytää uutta elämänkumppania kun se Hippiekin otti ja lähti. Ja pelastajia tulikin yllin kyllin. Tulivat "metallimiehet" moottorisahojen lailla soivine kitaroineen ja se myyntimiesten oma yritys elikkä "kimalluspöjät". Mutta eihän

Rock'n' Roll - vanhus enää jaksanut siinä vauhdissa ja melussa ja niinpä "miehet" ja "pöjät" saivat yrittää yksin. Ja ne yrittivätkin ihan toisinaan. Yleisön eteen kannettiin jos minkälaista konetta ja konemiestä. Mutta siinä kaiken keskellä unohtui itse musiikki ja niinpä toipumislomalla ollut Rock'n' Roll saikin kuulla itseään kutsuttavan.

Taisi olla se Tähtisumu-Alvin joka ihan rehellisesti huusi että "Juu Juu Juu Ai Neet Juu!". Ja Rock'n' Roll'han yrittikin tulla apuun mutta mitäs se toinen voi perässä kun toinen soii keulilla. Ja niin Titanicit seilasivat jälleen karille.

SEITSÄMÄNKYMMENTÄ (luku jo sinällään...) ennusteli rakennelmien sortuvan. Olihan ~~siinä~~ ^{mukana} kaikki mammuttitautia sairastavat suuryhtyeet, 60-luvulla ~~siinä~~ "kuvasa" olleet Rolling Stones, yes, Genesis ja toi jo kulttipäntiksi muotoutunut Pink Floyd (terveiset vaan Nakelle...). Sirkus oli tullut kotikaupunkiin. Ei ihme jos Rock'n' Roll voi pahoin. Ja juuri tästä pahoinvoinnista sikisi jo nyt legendaksi muodostunut Punk. Lähtökohtana oli vanha kunnon sanonta "rehellisyys maan perii". Mutta ei se tainnutkaan olla niin (no ei tietysti senkin mäntti, hiljaisethan sen perii!). Pistoolit ainakin pamahtelivat ihan rehdisti vaikka ruuti pääsikin loppupuolella jo hieman kostumaan (no kun se kaupallisuus vesittää kaiken niin minkäs siinä voi...)

Pistoolien paukkeessa luulivat kaikki muutkin "ruununraakit" voivansa tulla sankareiksi ja systeeminmunnillepotkijoiksi. Mutta ei ole aina koitakaan karvoihin tuijottaminen. Ja taas mentiin ja vauhdilla - pohjalle...

Punk taitaa olla paras esimerkki siitä kuinka herkästi Titanic uppoaa. Ja pommikaupungin rotat olivat ensimmäisten joukossa jättämässä uppoavaa hylkyä ja pakenivat - myyntimiesten ansoihin.

PIL:liä SOITELLEN 80-LUVULLE...

Punkin vai pitäisikö sanoa Uuden Aallon aakkoset oppineilla oli turvallinen pohja miltä ponnistaa uudelle vuosikymmenelle. Todelliset jyvät kyllä erotuvat aina akanoista. Niinpä Rock'n' Roll voikin tyytyväisin mielin viettää vanhuudenpäiviään. Ohjaket ovat taas ainakin hetken verran turvallisemmissa käsissä. Tietysti tälläkin vuosikymmenellä on jo tehty paljon roskaa mutta pitäähän niillä myyntimiehilläkin olla vähän hommia ettei tarvitse tyhjäntoimittajia häiritä.

Nyt on jo havaittavissa että juuret eivät olekaan kaukana puusta (mitä sinä sekoilet?). Uudet kasvot Talking Heads, Joy Division, Slits, PIL (vain muutamia mairitellakseni) ja vaikkapa kotomaan Vaaralliset Lelut ovat palailemassa takaisin rytmiin ja iskuihin (siis musiikillisiin iskuihin...).

Onko se sitten tarpeen ja edes hyväksikään Rock'n' Rollin mielestä, sitähan me emme vielä tiedä mutta vuodethan ne näyttää onko taas aika antaa tekohengitystä Titaniceille.

LOPUSSA KIIITOS(-sana) SEISOO...

Jep. Rock'n' Roll on kyllä hengissä vaikkei ehkä voikaan parhaalla mahdollisella tavalla. Mutta onhan se jummarrettavaa kun on kolunnut kolme vuosikymmentä tiesmissä ja keiden kanssa. Mutta ei ole mitään syytä vielä naulata arkun kantta kiinni.

Kiirehtimättä vaan eteenpäin ja kaikki se mikä on hyvää ja tarpeenkin, sitä jaksetaan kannustaa ja kannustaa ja kannustaa...

Harald Hirmuisen sanoja lainatakseni: "Elämä on kuin spagetti, näyttää sotkuiselta mutta maistuu HYVÄLLE".

kiitos v a n sano

ALO

J.K. Mitä tästä opimme ??

...ei mitään...nykysuomalainen (koulu-)sananlasku (Valitut Pilat s.2356)

MYYTÄVÄNÄ VÄHÄN KÄYTETYT SILMÄLASIT.
MALLI NK. HIPPIE (PYÖREÄT JA PIENET). EIKÄ MAKSA PALJON.
TIEDUSTELE LEPEN FOTO & NÄLKÄ -LIIKKEESTÄ.
(MAKSETTU ILMOTUS)

NUUTISET ⇄ YHETTER

KAINHIL ROCK:

KUHMO ROCK: VILKAS

BÄNDITARJONTA, KUUL-
LEMMÄ. PERÄT 10 (!),
JOISTA N. 1/2 NEW WAVEA,
LOPUT JOTAIN MUUTA.

YRITYKSIEN NIMIÄ:

NITRO, JOKA POIKA

(POP SM'80 - ALKUKARSINNAN
UUDEN AALON VOITTANUT
FUCKHEAD UDELLA NIMELÄ)
HIGHWAY (30 LEVYTTÄNYT, TUN-
NETUIN) JNE.

KUHMON MUSIIKKIYHDISTYS
KUHMU PERUSTETTU JOSKUS
KEVÄÄLLÄ.

* PUOLANKA ROCK: OUTOSULKU

* MENESTYI NUORISON TAIDETAPAHTUMAS-
SA IHAN OK, 2. SIJA VÄLIERISSÄ, O.
* ON NUORTA UUTTA AALTOA. ROVERS
* ON KESKITYYLIÄ. FIREBIRD ON MYÖS
* OLEMASSA, KESKITYYLIÄ SEKIN (?).
* MELLAKKA OLI ON HYVIN NUORTA
* UUTTA AALTOA, NYKYTILASTA EI TIETOA.
* * * * *

* HYRYNSALMI ROCK: VANHA YRITÄ-

* JÄ' PAISE HUUTTI NIMENSÄ MUOTOON
* POJAT JA LOPETI KEVÄÄLLÄ. HYRYN-
* SALMELLA EI TIETÄVÄSTI BÄNDEJÄ
* TÄLLÄ HETKELLÄ.

* * * * *

KAJAANI ROCK: SYVHYLLÄ ON VÄHÄN

EPÄMÄÄRÄISIÄ TIETOJA KAJAANI
CITYSTÄ, MUTTA ROCKABILLY-BÄNDI
MOONDOGS AINAKIN TOIMII, HUHUJEN
MUKAAN OHINO KÄÄKKÄ OLISI HA-
JONNUT TALVELLA, MUTTA UUSI BÄNDI
OLISI PERUSTETTU EDELLEEN HUHUJEN
MUKAAN KAJAANIN BÄNDITARJONTA
OLISI HEIKOKKOJA, KEIKKAILEVIA PIKKU-
BÄNDEJÄ EITÄIDÄ IHMEEMMIIN OLEA.
VIELÄKÖHÄN MGT HENGITTÄÄ Z ENTA
PIENLEHTI MUSTAREIKÄ? KEVÄÄN-80
NUMEROLLE JATKOA?

* * * * *

A'MMÄNSAARI ROCK:

KOHTALAISEN VILKASTA EDEL-
LEEN, AKTIIVISIMMAT BÄNDIT:
KISS MYASS, NUTS JA KOMMANDO.
NEUROOSI MUUTTI NIMENSÄ MUO-
TOON DOLOREX, SITTEEN KAI MUO-
TOON WOODCOCKS JA LOPETTI

SOTKAMO ROCK, VAALAROCK,

NUOLIOJOKI ROCK: TOIMINTAA

* KULEMMA ON, MUTTA SYVHYEI
* PALJOA NIISTÄ TIEDÄ, NUORISON TAI-
* DETAPAHTUMASSA OLI NIGHTMARE,
* JOKA ON KAI WOLIOJOKI? N. ON
* KESKITYYLIÄ.

* * * * *

RISTIJÄRVI ROCK, PALTAMO ROCK

* HILJAISTA ON, EPÄILEMME VANHAK-
* TI ETÄ BÄNDEJÄ EI OLE, VAI ONKO?

* JOSKUS TALVELLA LAULAJA
* TOMMY WOODCOCK JATKAA SOO-
* LOARTISTINA AKUSTISEN KITAARANSÄ-
* KÄRÄ. PAIKKAKUNNAN EKA PROGE-
* BANDI MARCON GURGUT PERUSTETTU
* KEVÄTALVELLA, JOITAKIN EPÄMÄÄRÄI-
* SIÄ KELLARIKOKOONPANOSTA LÖY-
* TY MYÖS. SUOMUSSALMEN MUSIIK-
* KIYHDISTYS SUMU EDELLEEN

NUUTSET JATKUU.... YHETER FORTSÄTTER... ÄMMÄNSAARI ROCK....

ELINVOIMAINEN. NUTS IN RUM-
PALI KÄKILEHTO SOITTAA NY-
KYÄÄN MYÖS KISS MY ASSISSA.
NUTS JATKAJEE JAMIPONJALTA.
NUTSHAN VAIHTOI ALKUPERÄKÖN
NIMENSÄ IDIOTIN JORMA JUNTU-
NEN GROUPIN JA SITEN NUTSIN.

VIIMESYKSYISEN HAJOAMISEN JÄLKEEN
UUDISTUNUT KOMMANDO JATKAA TOIMINTAA.
KISS MY ASS, SUOSITUIN PAIKALLINEN,
MENESTYI SUOSIKIN ROCK-KUNINGAS-
KISASSA (2.) JA EI IHAN YHTÄ HYVIN
NUORISON TÄIDETAPAHTUMAN VÄLIERK-
SÄ (4.).

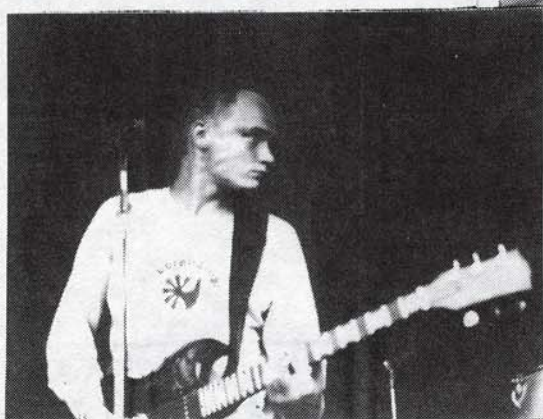
UUSI KISS MY ASS

UUSIN
JÄSEN,
ARI
KÄKILEHTO
LYÖ
RUMPUJA
KUTEN
HUOMAAAT

LASSE MOILANEN (LAULU
JA KITARAKIN JOSKUS)
KOTILOISSA VIIHDYTTÄEN
APAAITISIA NAAPUREITA

UUSI MIES, JYRKI TOLONEN
(KITARA JA LAULU) JA TIUKKA
KÄÄNNÖS VASEMPAAN

AUVO
PYYKKÖNEN
(KITARA)
HIEMAN
VIRALLI-
SEMPA-
NA.

JARI HILTUNEN (BASSO)
VIIHDYTTÄMÄSSÄ (AI JAA!)
JUHANNUSYLEISÖÄ.

SUMU - SUMUA

EIHÄN
TÄSSÄ
OLE KUIN
YKS SIVU,
HÖLÖMÖT

TIEDOKSI IHMISILLE SEN VERRAN ETTÄ MUSIIKKIYHDISTYS
TEKEE KAIKKENSA ETTEI AIKA KÄYISI DITKÄKSI (OSUUTIA EI KYLLÄ
OLE KESÄAIKAAN SIIRTYMISESSÄ ...)

26.05 KOKO PERHEEN SIRKUSMATKA KAJAANIIN
SIRKUKSESSA MM. PELLE MILJOONA, PROBLEMS? YH.

24-30.06. MENNÄÄN ROSKILDEEN (SE ON PAIKKA JOSSAIN, KUN
TIEÄS VAAH MISSÄ) MATKALLE HALUKKAAT LÄHTEVÄT
MUKAAN (KISELE LEHDEN TOIMITUKSESTA ...) HINTA 400 mk

11.07. SUVINÖN SUMUTUSTA-KONSERTTI
MUKANA LUULTAVASTI AINAKIN SE, KOMMANDO, NEUTRAALI 13,
KISS MY ASS, NITRO, ZERO NINE (EI VARMAA TIEDOÄ) JA EHKÄ
SIITEN VIELÄ JOTAIN MUUTA ...

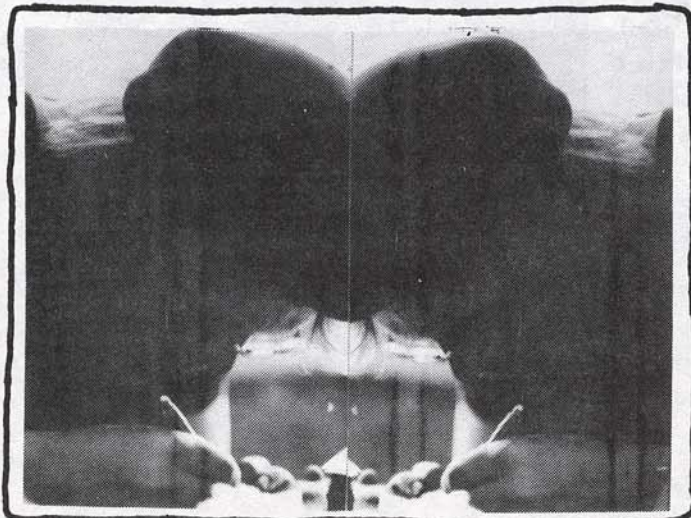
TÄMÄHÄN
ON KUIN
MATKA-
TOIMISTON
MAINOS!

JA SIITEN ON VIELÄ TIETYSTI MATKAT KUUSROKKIIN
JA RUISROKKIIN JA MAHDOLLISESTI JOKUNEN KON-
SERTTIKIN.

NÄIN KESÄN KYNNYKSELLÄ TOIVOTAMME JOKAISELLE
YHDESSÄ JA ERIKSEEN HYVÄÄ JA LÄHMÄÄ KESÄÄ JA
PALJON KÄRPÄSIÄ

JOTEN EI PÄ MUUTA KUIN TAVATAAN TAAS...

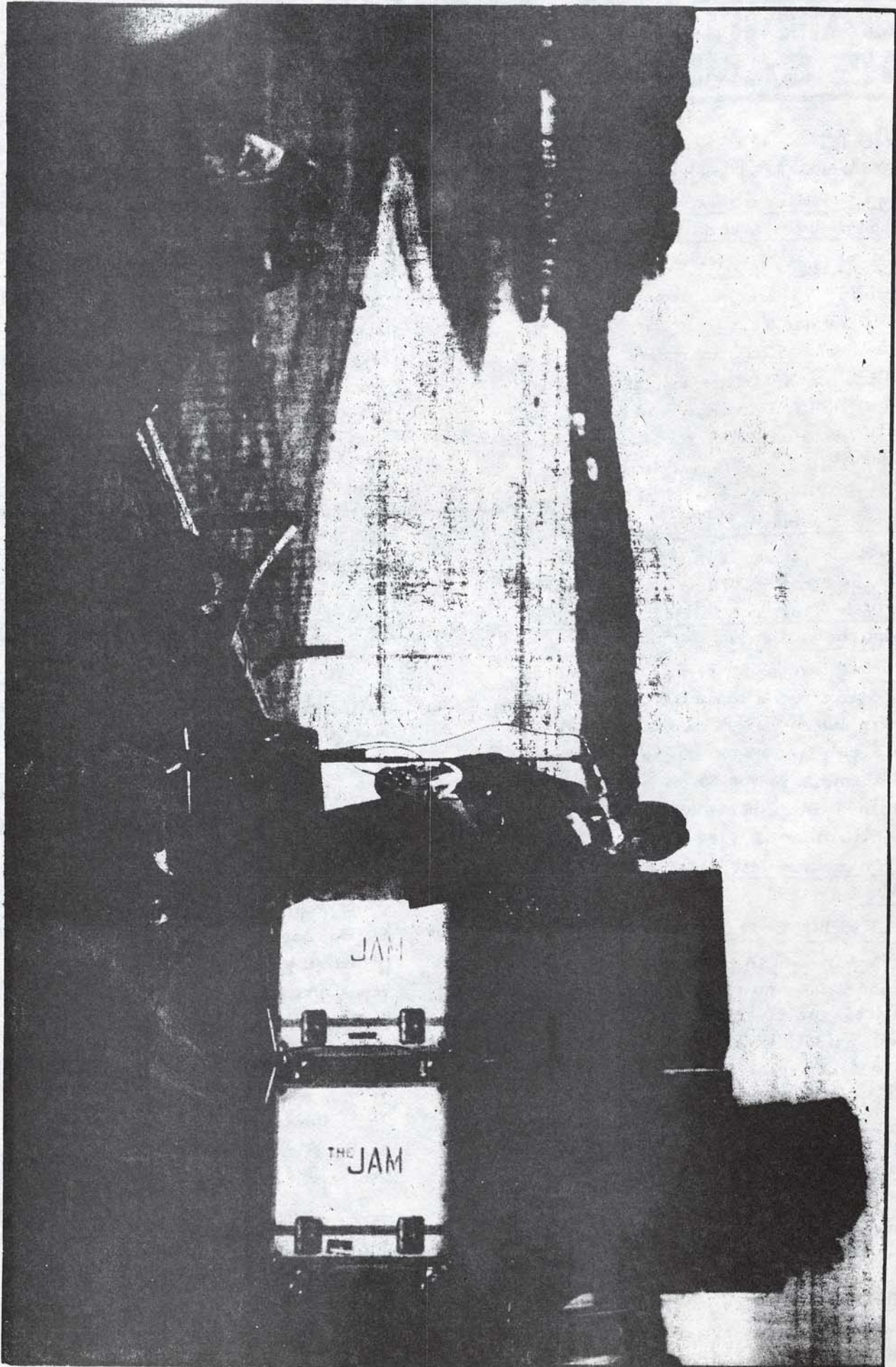
TOIVOO SUMU:n JOHTOKUNTA

VAROITUS!

KLOORAUS EIKUN KLOONAUS
JATKUU JA LEVIÄÄ KUIN
SYVHY (MIKÄS SE ON?)
KOSKAAN ET TIEDÄ KUKA
KOLKUTTAA OVEESI.
SEHÄN VOIT OLLA SINÄ ITSE...

Paul Weller Ruusrokkissa -80

JAM IN THE SAND

JAM

-HAASTATTELU

Kysymys: Pidätkö enemmän yksittäisistä keikoista kuin kokonaisista kiertueista?

Bruce Foxton, basisti: Kyllä, se on haus-kempää. Vähän huolettomampaa. Koko touhu menee joskus liian vakavaksi. Sillä tavalla puuhasta nauttii taas ja välttää vähän soitto-, kiertue-, ja albumin-tekorutiinia. On vähän vaikeaa murtaa rutiinia. Mutta sen voi saada miellyttävämmäksi. Se on vain yksinkertaisesti haus-kempää tehdä yksittäis keikkoja.

K: Sinusta kiertueet on rasittavia?

Bruce: Joo, se on sellaista elämäntyyliä. Se on aika epäterveellistä touhua.

K: Vaikuttaako se soittoon kiertueen loppupuolta kohti?

Bruce: Ei, en sanoisi että soitto huononee. En usko sen vaikuttavan soittoon ollen-kaan, bändin näkökulmasta asiat on enkä paljon paremmin. Piirteistä tulee vahvempia ja meillä on aikaa ajatella niitä niiden tekemisen, harjoittelun, levyttämisen ja kiertueitten sijasta.

K: Onko kiertueet jotain, jota on pakko tehdä?

Paul Weller, kitaristi/laulaja: Kyllä to-siaanakin. Tai en tiedä, esimerkiksi Public Image. Olen muuttanut mielipidettäni heistä. He eivät esiinny, mutta ymmär-rän heidän tarkoituksensa, koska he eivät halua sääntöjä, joiden kärsystä o-lisi lähdettävä kiertueille.

K: Alkuvuoden -80 Amerikan kiertueenne sai huonot arvostelut lehdistöltä. Sa-nottiin että lavalla ollessasi sinua ei näyttänyt kiinnostavan koko esiinty-minen, onko se totta?

Paul: Suurimman osan kiertueesta olin välillä pitämätön. Ainoat keikat, jolloin en ollut, oli Los Angeles ja San Francisco joista arvostelijat eivät pitäneet. Olin yllättynyt siitä, koska luulin niiden ol-leen hyviä keikkoja. Muuta aikaa kier-

tueesta inhosin.

K: Mitä pidit sikäläisestä yleisöstä?

Paul: En todellakaan pitänyt. Koko ajan tuntui siltä että he olisivat hakunneet meidän imartelevan heitä, jotenkin koh-televan alentavasti ja sitten voittavan

puolelleen. Ja me emme tee sellaista. USA on hyvin erilainen maa, kun menee jostain osa-valtiosta toiseen on kuin menisi kokonaan eri valtioon.

K: Entä sinä Rick, pidätkö Amerikasta?

Rick Buckley, rumpali: Joo, se voi olla kiva paikka, mutta kaikki näytti kyllä saman lai-selta, koska kiertueet on aina saman lai-sia.

K: Joten ei ole niin väliä missä maassa on?

Rick: Keikkojen suhteen kyllä. Outo a Ameri-kassa on se, että pitää tavallaan taistella y-leisöstään. Toisaalta joskus tuntuu että e-dessä on vain tiili-seinä. Johtuu Amerikan musiikillisesta taustasta. Se on vain yksi noista jutuista.

K: Tiedätkö miten levynne menestyvät A-merikassa?

Bruce: Joo, kaikki LP:t on julkaistu ja kak-si niistä "In the City" ja "The Modern World" ovat jo menneet kaikki.

K: Eikö siellä julkaistu evi singlejä kuin Euroopassa?

Bruce: Se olikin varsinainen temppu, koska meillä ei selvitetty mitä levy-yhtiö tar-koitti tarkalleen singlejen julkaisemisella, ennen kuin se selvisi viime kiertueen ai-kana. Joitakin piirtejä julkaistiin, mutta julkaisut oli kuin pelkästään 21:tä var-ten. USAssa on paljon ihmisiä jotka tah-toisivat ostaa singlejämme.

K: Teidän keikoillanne ei taida olla paljon hankaluuksia?

Bruce: Onneksi ei. Me voimme paljon estää lavalta sitä, koska luulen meidän pysty-vän kontrolloimaan sitä.

K: Tuntuu oudolta että voi sanoa kont-rolloivansa lavalta koska on vaikea uskoa että bändi voi kontrolloida y-leisöä?

Rick: Kun sanot noin "kontrolloida yleisöä", se todella kuulostaa vähän karkealta. Ei juttu ihan noin ole. Tärkein asia on että yleisömme on tosi hienoa. He kaikki tulevat

NME 23.8.-80

TAKING 'START' to the Finnish means ... flying over the oil-fields and a three hour stop in Stockholm's squeaky-clean airport and we got no plane and it's breaking my heart but we got a pilot and that's a ...

Finnish aeroplane to the town of Turku in what the in-flight brochures call The Land Of The Midnight Sun (arriving tonight at noon) which is a big and watery and quiet land wrapped in Christmas trees, that anxiously lies between the Soviet Union and the end of the world.

A worried country that only stays a country by way of agreements and strange trade treaties, like the one that lets the Russians build its roads (except they all lead nowhere, except a tank-ride westwards ...) Where the restaurants' idea of soothing muzak is the sinister chilling theme from *A Clockwork Orange* and the menus offer you reindeer-on-toast without the antlers, and The Smurfs are national heroes and where — hello, hooray! — The Jam — wham, bam! — are touching down any second now.

kuuntelevan meitä ja me haluamme soittaa heille. Se ei ole sel- laista että mennään jonnekin kei- kalle, koska siellä saa tapella.

K: Siis, jos voitte kiinnittää heidän huomionsa lavalle se lopettaa väki- vallan jossain määrin. Toinen asia on se, että Jamin keikat ei ole il- maisia. Joten vain ne ihmiset tu- levat, jotka todella haluavat näh- dä Jamin. Häiriköthän ovat usein niitä jotka eivät ole niin kiinnos- tuneita bändistä.

Rick: Ilmaiskeikat on tosiaan ongelma. Faneille olisi hienoa jos kaikki olisi il- maista, mutta siitä tulee helposti han- kaluuksia.

K: Kopioidaanko pukeutumistyyliänne Englannin ulkopuolella?

Paul: Kyllä jotkut, varsinkin Ranskassa.

K: Mitä mieltä olet siitä?

Paul: En tiedä, vähän vaikea sanoa koska itsekin tavallaan kopioin, Steve Harriottia ja Small Facesia. Se on vä- hän sama juttu, luulisin.

Bruce: Minä en ole koskaan ollut ha- lukas tuollaiseen. Jos pidätkin jos- tain bändistä, en kuitenkaan viit- sisi mennä edes nimmariä hake- maan. Tai odottaa tuntikausia nähdäkseen heidät. En moiti ihmisiä jotka harrastavat sellaista, sanon vaan etten itse ryhtyisi sellaiseen. Luulisin että se on sama asia hiustyylin ja pukeutumisen matkimisessa, se on ihmisten oma asia. Mutta se on klisee. Minusta yleisön pitäisi olla yksi- löllisempää.

K: Entä mod-muoti, onko teistä väärin että Jamia on käytetty mod-bändinä

rahat-pois-syste- missä?

Paul: Punk on myös yh- tä huonoa. Kaikki nuo Pistols- ja Sid lives- paidat ovat yhtä huonoja ideoita. En pidä siitä, mutta se on ihmisten oma asia. Ei hänen ole pakko os- taa noita tavaroita, itse en ostaisi, se on henki- lökertainen valinta. Ei se ole minusta edes mitään massamyynti vitsi, koska se on ih- misten oma valinta.

K: Ette siis halua että Jam lokeroitaisiin mod-bändiksi?

Paul: Emme halua minkäänlaista leimaa. Se on rajoittavaa bändille.

K: Ei minkäänlaista leimaa?

Paul: Ei tosiaankaan. Punk muutti minut täy- sin, liityin siihen täydellisesti mukaan, mutta en haluaisi Jamia sanottavan punk-bändiksi. Se kuulostaisi typerältä, koska siitä on jo nyt 4 vuotta. Miten sitäpaitsi voisi olla 30 vuoti- aana punk-bändissä tai vastaavaa?

K: Aloititko runojen kirjoittamisen ennen lau- lujen kirjoittamista ja inspiroiko runosi lau- lun kirjoittamistasi?

Paul: Molemmat alkoi yhtäaikaa ja toinen inspiroi toista. Wasteland ja Saturday's kids oli alunperin runoja. Mihin voi vetää rajaa runoissa ja laulujen teksteissä? Ne on mo- lemmat yhtä ja samaa. Ihmiset haluaisi teksteissä olevan viimejä koko ajan, mikä todella ärsyttää minua. Tekstissä on oltava rytmiä, se on kaikkein tärkeintä. Voit lu- kea mitä tahansa, ei sen ole pakko loppu- sointuista, kunhan on vain rytmiä ja lii- kettä joka pitää sen liikkeessä. Niin minä yritän kirjoittaa tekstejä.

K: Mikä on suosikkisi kirjoittamistasi piirteistä?

Paul: Luulisin sen olevan Tubestation, se ei ole monen suosikki, mutta itse luulen sen olevan paras piiri, mitä olen kirjoittanut.

K: Sanotaan usein, että se on enemmän väkivallan ihannoitua kuin pelkkä toteamus.

Paul: Joo, mutta ei se olesitä. Jos luet tekstin tarkkaan huomaatsen. Minusta se on ilmeikkäimpiä piisejä, mitä olen tehnyt. Se on väkivallan vastainen, en ihanno i väkivaltaa millään tavalla.

K: Olet Bruce todistanut jo olevasi laulun kirjoittaja, aiotko tehdä piisejä seuraavalle älpeelle?

Bruce: No, minulla ei ole paljon tällä hetkellä piisejä, mutta haluaisin saada pari seuraavalle albumille. Mutta se nähdään sitten myöhemmin.

K: Kirjoitatko sinä yhtään piisejä, Rick?

Rick: Enole kirjoittanut vielä mitään jota olisi julkaistu.

K: Etkö pidä piisien tekemisestä?

Rick: Ei se niin ole, se on vain minusta vaikeaa ja sitten ideat on ristiriitaisia.

K: Mitä bändejä diggaat tällä hetkellä?

Paul: Pidän Slitseistä paljon ja Skidseistä myös.

K: Pidätkö yhä Damnedistä?

Paul: Enole koskaan pitänyt Damnedin musiikista, mutta pidän heidän asenteestaan. He eivät välitä paskakaan mistään. He ovat täysiä kake-

leita, he eivät välitä mistään. Heillä oli tosi vaikeaa lehdistön ja yleisön ansiosta, mutta olen iloinen että he kestivät sen kaiken. Pidän yksilöllisistä levyistä, kuten Joy Divisionin "Transmissionista". Pidän jostain Wiren singleistä, Wire on todella hyvä.

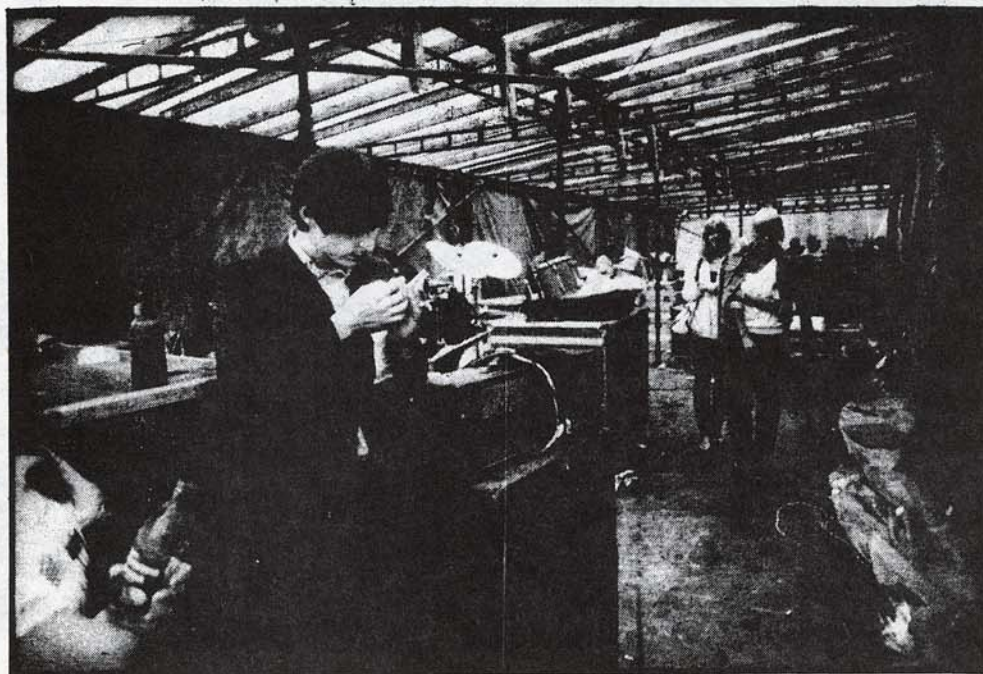
K: Saatteko usein tilaisuuden mennä toisten bändien keikkoja katsomaan?

Paul: Tilaisuuksia on kyllä, mutta en käy enää paljon klubeissa, se ei enää niin kiinnostaa. Ilmapiiri ei ole enää sama, kukaan ei ole siellä mitään tarkoitusta varten. Ehkä syy on minussa, koska en tunne kuuluvani klubeihin. Ne ovat rasittavia, ei vain väkivallan vuoksi vaan ilmapiiri on myös niin mieletön. Ehkä olen yhtä surkea ruikuttaja kuin 60-luvun muistelijat. Mutta kun muistelee 100 clubin keikkoja -76 niin ilmapiiri ei ollut niin päämääväton, koska kaikki oli uutta ja piristävää.

K: Onko teillä aikaa kuunnella levyjä?

Rick: Kyllä kai, mutta tutuilta saa tuhansia, no ei nyt ihan tuhansia, mutta kuitenkin paljon levyjä, joita he kehuvat ja käskävät kuuntelemaan. Mutta loppujen lopuksi ei ole koskaan aikaa kuunnella niitä kokonaan, kun niitä lainaa niin paljon.

Jos kuuntelee lyhyen pätkän, laittaa koko levyn helposti pois koska juuri se kohta ei kuulostanut kivalta. Mutta jos kuuntelisi kokonaan, jos olisi aikaa, voisi siitä pitääkin. Paras tapa on mennä kuuntelemaan bändiä keikalle.

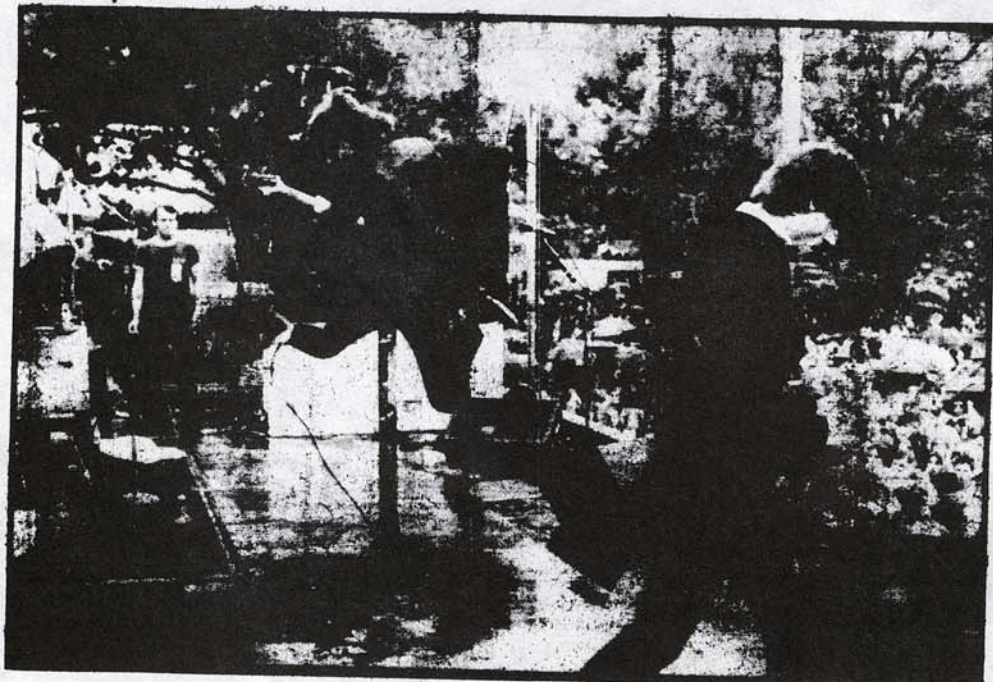
K: Käytkö sitten usein muitten kei-koilla?

Rick: En! (Naurua) Niin tyhmältä kuin se kuulostakin, on bändejä joita haluaisin nähdä. Mutta ne on kaikki kiertueella tai me ollaan kiertueella, joten se on vähän vaikeaa.

K: Mistä bändeistä pidät?

Rick: XTC, en kuitenkaan pitänyt heidän keikastaan, jonka näin. Se oli Guildfordissa, soundit oli huonot ja yleisöä ei ollut paljon. Haluaisin nähdä XTC:n uudelleen.

Bruce: En usko että tällä hetkellä on paljoakaan uusia juttuja tapahtumassa. En ole nähnyt yhtään todella hyvää uutta bändiä

viimeisen puolen vuoden aikana josta olisin pitänyt paljon. Luulin että nyt on vanhojen suosikkien aika menossa.

K: Vaikka sanot että ei ole mitään uutta tapahtumassa, on kuitenkin olemassa vieläkin vanhoja hyviä bändejä kuin Siouxsie & Banshees

Bruce: Joo minusta heidän Happy House singlensä oli paras mitä he ovat tehneet. Me ja pari muuta vanhaa bändiä ollaan pidetty hommaa käynnissä pari viime vuotta. Ti-lanne on tyyntymässä pahasti, jotta uutta tarvittaisiin. (Pian haas-

tattelun jälkeen alkoi viimetalvinen uusrock-billy-säpinä Englannissa, toim. huom.)

K: Onko uudelleen lämmitetty mod-liike pi-ristävä?

Paul: Sehän on lopettamassa vai mitä?

K: Se on siis sinusta askel taaksepäin? Käk-ki mitä saadaan aikaan on vain vanhan lämmitystä eikä mitään uutta?

Paul: Tuo on tavallaan totta. Joitakin hyviä bändejä on kuten Chords ja Purple Hearts. Mutta luulen että noillakin bändeillä menee toiset 1 1/2 vuotta ennen kuin tajuavat omat mahdollisuutensa. Myös pirsintekijöinä

K: Mitä pidät bändeistä kuten Specials?

Paul: Ne on alright. Mutta olen kyllästynyt sen kaltaisiin. Aina kun katsoo Pop of the Pop

Siellä on kahdeksan aijan bändi jossa on pari mustaa. Mutta se on alright. Ainoa bändi jonka olen nähnyt keikalla oli Madness USAn kiertueellaan. Minusta Madness oli viihdyttävä. Kun meni lapeina sirkukseen niin tunnelma oli sama. Sellai-sella hupi-musiikilla on tilaa.

K: Oletteko mielestäsi ottaneet vaikutteita Small Facesiltä?

Paul: En tiedä, haluaisin sanoa ihmisille samalla, että olisivat yksilöllisempiä. Luulen että se imartelee heitä.

K: Sex Pistols otti vaikutteita Small Facesiltä.

Paul: Alkuaikoinaan kyllä. Kun näin Pis-

tolsit eka kerran luulin niiden olevan mod-bändi, koska ne soitti Substituten ja what ya gonna do about it'n
 k: Lehdistö yrittää taas jotain teitä vastaan. Luin yhdestä haastattelusta ettet olisi tyypillinen rock-tähti. Istut mieluummin lukemassa kirjaa tai tyttöystäväsi kanssa. Lehdistö rakentelee imagen rock-lehdelle, mitä pitäisi olla.

Paul: Joo, tiedän että se on eräänlainen rock'n rollin traditio. Ymmärrän mihin Public Imagen kaltaiset bändit tähtää. Tuollainen tuntuu vähän teeskentelyltä. En tiedä mitä itse siitä ajattelet. Ymmärrän hyvin mitä PL tarkoittaa, miksi pitäisi lähteä kiertueelle LP:tä mainostamaan, miksi pitäisi tehdä sitä tai tätä, miksi pitäisi vetää kokainiä tai mitä traditioita tahansa seurata. Se on naurettavaa. Musiikin pitäisi olla vapaa taiteen muoto, ja vapaa tehdä mitä huvittaa.

Left: remember her this way
 — Sue Catwoman, December '76. Whatever DID happen to Johnny Moped ... ?
 Pic: Jill Furmanovsky

(a)

Surullinen punk-tragedia:
 Sue Catwoman, ronski punk-nainen joulukuussa '76 hontoossa (a) ja Sue Catwoman, tyylikäs rockabilly-nainen maaliskuussa '81 jälleen hontoossa. Onko tämä siitä metamorfoosia, josta Taskinen koittaa kertoa soololevyllään?

KAUKO RÖYHKÄ

VUODEN-80 KOTIMAINEN UUSI KYKY EI OLLUT SIG, HASSISEN KONE TAI MUUTA TYLSÄÄ, VAAN SE OLI KAUKO RÖYHKÄ EIKÄ KUKAAV MUU. VAIKKA MITÄ SANOSITTE.

Röyhkä ei ollut köykäistä "poppiä" (SIG), entisten progemiesten tylsää muka uutta aaltoa (Hassinen) eikä myöskään muka uusia muotoja etsivää tyhjämpäisyä (Vaaralliset lelut). Röyhkä yksinkertaisesti onnistui tekemään jotain jännää ja mielenkiintoista, kun samaan aikaan muut kelaile tyhjämpäisyyksiään taputtamalla samalla toisiaan olkapäille: "Kyllä suomalainen rock on nyt nousussa ja kehittymässä!" Kuinka sattuvaa dikaa että juuri uuspiervuilun johtohahmo, velimuna Siukonen, otti aikseen teillata Hilse-vainaa ja Soundissa Kake boyn taiteelliset ansiot. Ja samalla koko miehen.

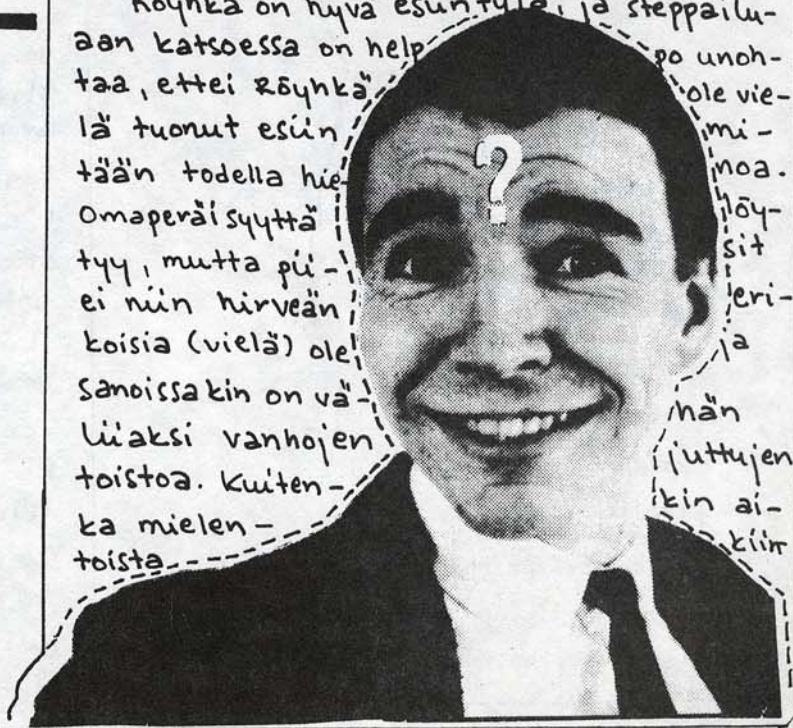
Täytyy kyllä myöntää, että Röyhkän levytykset on minunkin mielestä aika kaukana täydellisestä. Mutta minusta Röyhkällä on hyvä ote hommaansa ja tyyliä. Röyhkä ei yritä olla vehellinen itselleen ja muille, vaan on rehellisesti teennäinen. Lisäksi tämä kauko poikame on aikamoinen rääväsuu, mikä pan-

naan merkille mielihyvää tuntien. Eikä tarvitse edes kiro sanoja ollakseen rääväsuu. Ei Röyhkä ei tee taidettaan tosikkomaisesti ja pelleilyssä nkin on omaperäinen sekä ihan aidosti huvittava.

Ehkäpä osaselitys Röyhkän omituisuuteen (ellei omaperäisyyteen) on se, että äijä on loppujen lopuksi aika vähän harrastanut rockia. Kun luin kesällä 73 Tilt Zeitungista Röyhkän kirjoittamia juttuja, en voinut olla ihmettelemättä niiden outoa tyyliä ja asennetta aiheeseensa. Ihan kuin Röyhkä olisi tehnyt ensi tuttavuuttaan rokkenrollin kanssa - vaikka ne jutut olivat ok. Luin jostain Röyhkä-haastattelusta vähän aikaa sitten, että miehen innostus musiikkiin olisi alkanut vasta joskus 78. Tiedä häntä sitten, miten paljon tuollainen oikeastaan vaikuttaa. Sen sijaan James Chancen Contortationsin kuuntelu on varmasti vaikuttanut, ja varsinkin Richard Hellin neuroottisuus. Contortationsin nihilistinen avautgarde-funk on kyllä vaihtunut lempeämpään "nihilismiin" ja Helliltä on kopioitu suoraan jotain kitara juttuja.

Röyhkä on hyvä esintäjä, ja steppailuun katsoessa on helppoa unohtaa, ettei Röyhkä ole vielä tuonut esiintään todella omaperäisyyttä tyyliä, mutta ei niin hirveän kooisia (vielä) ole. Sanoissakin on väliä vanhojen toistoa. Kuitenkin mielenkiintoista.

»» -Tarvitaan sonnimaaisuutta, sanoo Röyhkä.

ja vaikka välistä lavalla kuulostaisi olevan Richard Hell & Voidoids, niin kyllä Kauko Röyhkä Combo sieltä vaan näkyy. Röyhkän turmeltuneelle ja mielyttävään riettaalle laulutyyliille täytyy myös antaa lisäpinnoja. Ja ehkäpä kake boy on tiivistämässä otettaan püsin teossa, uutta tuotantoa oleva tekele "Uusia tansseja" on askel parempaan. Saa nyt nähdä, innostaako püsin rockabillymäisyys Röyhkää ja bändiään myös rockabillymäisesti pukeutumaan. Ovat uhanneet laittaa rasvaa lettiin ja siirtymä teddy-linjalle kesäshowssaan. Eikö niille eläimille ole mikään pyhää?

sävel ja sanat Kauko Röyhkä

Anni

Kattojen haarniska
ruosteiset pellit, parvekkeet
Anni näkee ikkunastaan
vateinen taivas
pitäisi viedä kirje postiin
Lapsi nukkuu, nyt voi mennä
Ihmisten askeleet
kiireiset askeleet
Harmaita päitä, hartioita
rääntäsateessa
Ihmisten askeleet
kiireiset askeleet
Autojen jono vyöryy annin ohi
kadulla

Joulu on ovelia
kelme't tulikut kadun pöylyllä
vajereista roikkumassa
Liikkeiden mainokset
lasiovet, liukuportaat
lämmiin tuoksu, maksa kassaan

Postissa tungosta

Jonossa paljon jalkoja

Anni seisoo jonon päässä

Takaisin kotona

Anni ottaa lapsen syliin

katsoo ulos ikkunasta

Sen pehmeä poski

poskeen vasten

Sen lämmön hengitys lähellä

ihon vasten

ARVOSTELU RÖYHKÄN KIRJASTA

Niin kuin kaikki tietää, Röyhkä harrastaa myös kaunokirjoitusta ja aika hyvin harrastaakin. "Tien laidalla Waterloo" on sen verran hyvä ja merkittäväkin nuorisokirja että luulisi vaativammankin kirjallisuusarvostelijan sitä lämpenevän. Minusta Röyhkän kirjalliset saavutukset on kirkkaasti edellä musikäillisistä tuotteista. "Tien laidalla Waterloossa" on sitä poweria jota Punkakatemiassa perään kuulutettiin. Kirjan rakenne ja tyyli on very interesting paitsi tietty raakilemäisyys jamusta/valko-asette vähän häiritsee. Toisaalta kirja on nuoruuden kuvausta ja yllimielisyys sekä kärsimättömyys kuuluu denaisesti nuoruuteen. Mutta parantamisen varaa on ja ns. nuorten kirjallisuuden klassikoihin, esim. Slingerin "Sieppari ruispelossa" on vielä matkaa.

Vaan piruako siitä tulisikaan, jos joka kirja olisi mestariteos? Sitä paitsi "Tien laidalla kiitettävää mielestäni. En muuten ja ronk-lukea kann- yleen."

s-äkin.

Der Kurppa

KAUKO RÖYHKÄ - STEPPAILLEN

Ei ihme, että Steppaillen on vaikea pala monelle. Röyhkä ei päästä kuulijansa helpolla, vaan vaatii avointa mieltä ja halua tutustua vieraisiin juttuihin. Röyhkän biisit on myös suoraan todellisuuden ja arkipäivän harmaudesta, ei mitään ah-nyt-rakentakaamme-uutta-kaunista-huomispäivää, ei pilvilinnoja siis jasnobit erityisesti tuntevat sanotusten purevan ivan. kaikenlainen pinnallisuus saa karvaita sanankäänteitä, mutta niin myös syvälliset ja henkevät ihmiset.

Ihmeen paljon tästä tästä älpeestä löytyy syvyyttä ja jännittäviä + kivoja yksityiskohtia. Pienen syventymisen jälkeen huomaa Röyhkän persoonallisen otteen paremmin. Piisit tuntuvat a-luksi simppeliltä, mutta niiden vä-

häreisyys sisältää todella yllättävän runsaita yksityiskohtia. Tämä Steppaillen yllättää täysin. Se antaa ihmeen paljon.

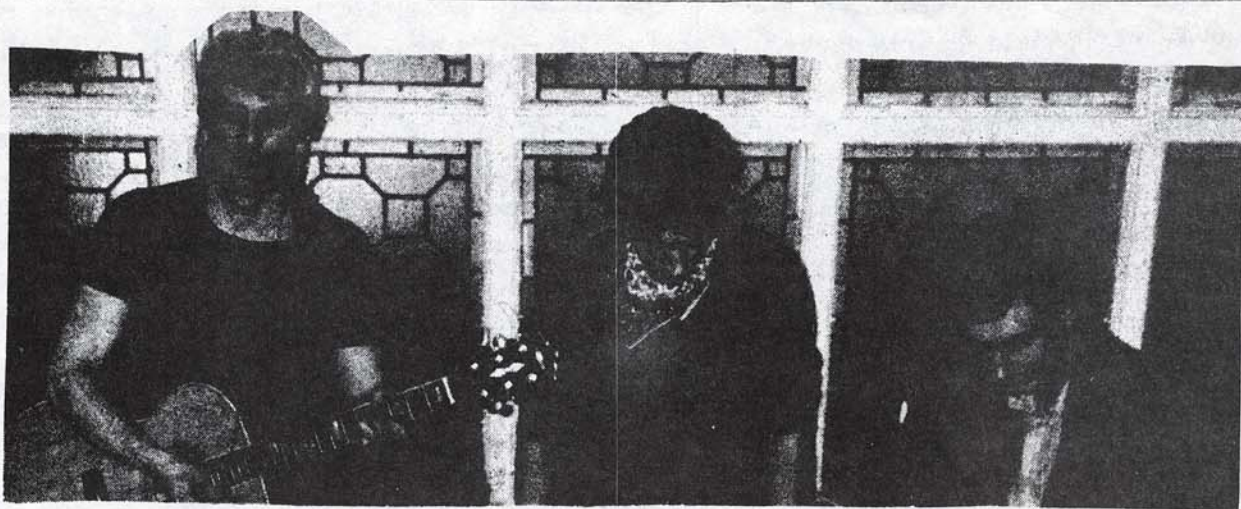
Sanoittajana Röyhkä on kotimainen suosikkini ja kyllä muutenkin. En kertaakaan ymmärrä niitä, jotka haukkuu LP:n tekstejä yksi ilmeiseksi. Röyhkällä on kokonaan toinen näkökulma kuin muilla tämän hetken yrittäjillä, romantiikan sijasta vahvasti kyy-ninen ja arkipäiväisen harmaa asenne. Minusta juuri Röyhkä on onnistunut taltioimaan tämän hetken nuoren tuntemuksia ja mielen liikkeitä piiseihinsä ja kirjaansa. Yleinen kyllästyminen, välinpitämättömyys ja harmaus on päivän epistola. Tuo kaikki suoritetaan vielä tuoreella ja varmalla otteella, Röyhkähän ON kirjallinen kyky. Pieni sivuhuomautus kuitenkin: sanoissa on toisinaan haettua rahvaanomaisuutta eli suomeksi sanottuna turhia kiro sanoja.

Musiikillisesti Steppaillen on myös toimiva ja persoonallinen. Yhdeltä viimeistään pols-gogo, on sovitukseeltaan napakymppi ja Hyljätyn tango toimii yllättäen.

Enpä olisi uskonut että pitäisin Röyhkän levyä näinkin paljon. Ennen tarkempaa kuuntelua arvelin Hellin kopioinnin häiritsevän liikaa. Mutta mutta, Röyhkä on onnistunut muuttamaan Hellin mielipuo-lisen hurjuuden viileäksi älylliseksi vit-tuiksi ja todellisuuden kuvaukseksi. Kieltä-mättä tyylikkäästi. Kuitenkin kaipaen juuri sitä hurjuutta, bisit saisivat olla toisi-naan rokkaavampia. Akateemisuus haittaa välistä.

Steppaillen on nyt vähän vanha levy arvosteltavaksi, mutta hyvää kannattaa kehua vähän myöhemässäkin, kun ottaa huomioon, että kotimainen uusi aalto ei ole tuottanut vielä paljoakaan todella jännittävää, niin sitäkin suuremmalla syyllä. Röyhkä on Nurmion, Bluesoundsin ja ehkä SE-yhtyeen ohella edes vähän merkittäviä kotimaisia, vaikka ei niistä yksikään ole allekirjoittaneen suur suosikkeja. Eikä saa unohtaa iki-ihanaa Lamaa, joka on paras kotimainen, uskotte tai ette.

Der Kurppa

-rockabillyä Glasgow slummeista-

Pyramids on David Duncan, laulu, Jim Greighton ja Railroad Ken, akustiset kitarat. Railroad Ken soittaa levyllä myös kontrabassoa, ja sen vuoksi kaveri on saanut toisen liikanimen Big Ken. Asustaa pienessä kylässä Glasgown ulkopuolella, jossa työkseen tekee rottingista huonekaluja yms. David ja Jim on sitten sieltä slummeista (vai liekö sitten niin slummeista loppujen lopuksi?) ja puuhaavat mitä puuhaavat.

Nyt kai enim-mäkseen vain soittavat? Shakin' Pyramids syntyi silloin, kun Davie ja Jim

1 1/2 vuotta sitten lähtivät Pariisiin kitarat mukanaan. Siellä he sitten soitteli kadun kulmissa ja saamillaan roposilla pysyttelivät hengissä. Työli on edelleen sama vaikka nimeä jo onkin: depyyttiälpeen valmistuttua järjestetty kiertue käsittää sellaisia esiintymispaikkoja kuin levykaupat ja "yllättäviä" paikkoja eri puolilla kaupunkia "niin kuin mainostettiin. Eihän Shakin Pyramidsilla tarte muuta kuin

ottaa kitarat kainaloon ja mennä vaikka elokuva teatterin aulaan soittamaan. Viehättävää, vai mitä?

Viehättävä tämä bändi on muutenkin. Paiskovat niin mukavan tuoretta, pirteää renkutusta että ei voi olla hakkaamatta varpailta tahtia. Semmosta väntöä hupimusiikkia, josta ei voi olla pitämättä vaikka

luksi.

glasgowlaisella bändillä kun on sellainen ongelma, ettei etelän levy-yhtiöt sitä vakavasti ota. Levyherrat Lontoon toimistoissaan vaan nauveskelevat bändeissä räperteleville skoteille. Eräs toinen glasgowlais bändi, Cuban Heels koki sen vielä karvaammin.

The Shakin' Pyramids

hamastaakin enemmän pään hakkaamista tiiliseinänsä Motörheadin tantiin. Kyllä Pyramids on enemmän rockabillyä kuin Stray Cats tai Polecats, mutta pääasia että se on semmosta mukavaa renkutusta.

Ei teitä rakkaat lukijat kiinnosta niin hirveästi Pyramids-historia? Ei minuaakaan, enkä siitä tarkasti tiedäkkään, mutta muutama asia täytynee mainita. Vaikka menisikin tylsäksi jaaritte-

Cuban Heels on erittäin tasokas vähän roxymuskmainen bändi, jota levy-yhtiöt karsasti vain sen skotlantilaisuuden takia. Ratkaisuksi perustettiin oma levyfirma. Cuba Libre, julkaistiin Cuban Heelsin ja vähän myöhemmin Shakin' Pyramidsien single. Kumpikin oli sen verran hyviä, että rock-lehdet alkoi kirjoitella sekä Cuban Heelsistä että Pyramidseista ja nyt varsinkin Pyramids on suuren suosion kynnyksellä.

Pyramidsien eka singleä Reeperbilly Boogietä seurasi nopeaan single Take a Trip ja depyytti LP Skin 'em Up, tämä kaikki puolessa vuo-

nessa. Take a Trip ja LP levytettiin Virginille ja LP julkaisiin maaliskuussa.

Ennen Virginin sopimusta Pyramids kävi Lontoon kiertueella, tammikuussa. Esiintyivät kuuluisassa Venue-klubisakin, tosin vain sisäänkäyntitulossa sekä Kings Roadilla, jossa poliisit oli hätistelemässä. Tällöinen tietysti lisäsi mainetta. Jossain välissä Pyramids karkasi kotoaan Glasgowssa, olla Rockpilen lämmittelybändinä ja keikan jälkeen laulella Lowen ja Edmundsin kanssa hotellissa. Lowe oli ollut kuulemma mukava veikko, mutta Edmunds oli vain yrittänyt saada Pyramidsia soittovirheistä kiinni.

Shakin' Pyramids on siis hyvin välitöntä ja avointa musiikkia, josta rockabilly-piiristit ei ehkä pidä. Koska rockabilly on vain pohjana, johon sitten kehitellään omia juttuja. Toivottavasti pahimmatkin nippapanoikat

unohtaa ennakkoluulonsa.

Nytemmin bändissä kai on basisti ja rumpalikin. Ennenhän laulaja Davie hoiti rytmipuolen hakkaamalla käsillään tahtia, ja vielä talvella bändi väitti rumpujen vain tuhoavan soundin. Niin se miehi muuttuu.

Tähän loppuun en malta (taaskaan) olla vähän marisemasta. Kun Englannissa on rockabilly ollut muotia n. vuoden, niin jonyt sieltä löytyy tällaisia persoonallisia rockabilly-bändejä. Suomessa on rasvaa hierottu lettiin nelisen vuotta ja

vieläkin harrastetaan vain köyhää kopioo. Lone Stars ehkä pieni poikkeus. Mutta toivottavasti Stray Catsin, Polecatsin ja Shakin' Pyramidsien Suomen vierailut innostavat asian harrastajia enemmän kokeilemaan kuin kopioimaan.

Shakin' Kurppa

dessä. Take a Trip ja LP levytettiin Virginille ja LP julkaistiin maaliskuussa.

Ennen Virginin sopimusta Pyramids kävi Lontoon kiertueella, tammikuussa. Esiintyivät kuuluisassa Venue-klubisakin, tosin vain sisäänkäyntitulussa sekä Kings Roadilla, jossa poliisit oli hätisteleässä. Tällainen tietysti lisäsi mainetta. Jossain välissä Pyramids karkasi kotoaan Glasgowssa, olla Rockpilen lämmittelybändinä ja keikan jälkeen laulella Lowen ja Edmundsin kanssa hotellissa. Lowe oli ollut kuulemma mukava veikko, mutta Edmunds oli vain yrittänyt saada Pyramidsia soittovirheistä kiinni.

Shakin' Pyramids on siis hyvin välitöntä ja avointa musiikkia, josta rockabilly-piiristit ei ehkä pidä. Koska rockabilly on vain pohjana, johon sitten kehitellään omia juttuja. Toivottavasti pahimmatkin nirpanokkat

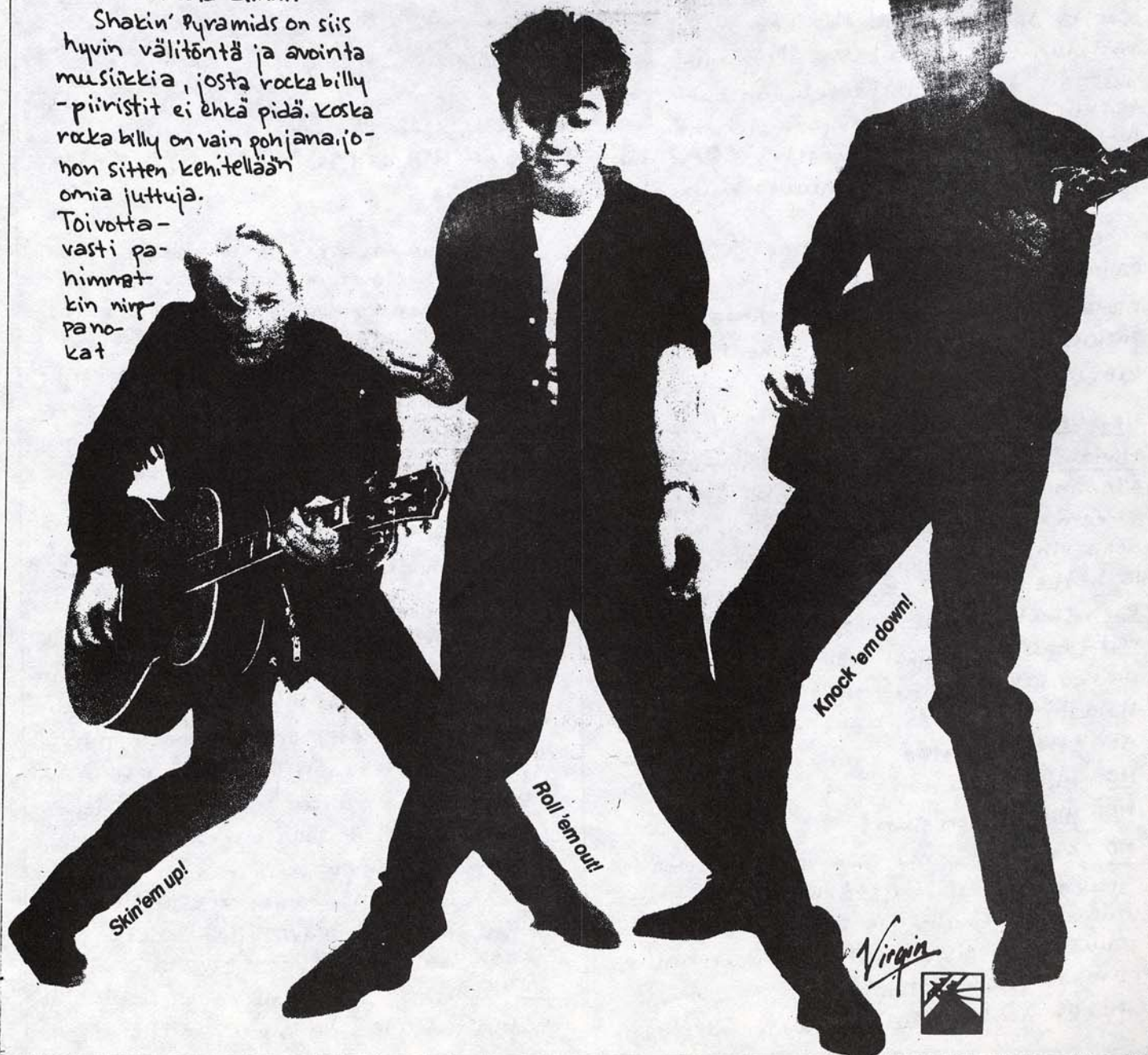
unohtaa ennakkoluulonsa.

Nytemmin bändissä kai on basisti ja rumpalikin. Ennenhän laulaja Davie hoiti rytmipuolen hakkaamalla käsillään tahtia, ja vielä talvella bändi väitti rumpujen vain tuhoavan soundin. Niin se miehi muuttuu.

Tähän loppuun en malta (taaskaan) olla vähän marisemasta. Kun Englannissa on rockabilly ollut muotia n. vuoden, niin jonyt sieltä löytyy tällaisia persoonallisia rockabilly-bändejä. Suomessa on rasvaa hierottu lettiin nelisen vuotta ja

vieläkin harrastetaan vain köyhää kopiota. Lone Stars ehkä pieni poikkeus. Mutta toivottavasti Stray Catsin, Polecatsin ja Shakin Pyramidsien Suomen vierailut innostavat asian harrastajia enemmän kokeilemaan kuin kopioimaan.

Shakin' Kurppa

NO: Olit collagessa?

ML: Mä valmistuinkin sieltä!

NO: Ovatko laulunne tosiaan 15 sek pi-
tuudeltaan?

ML: Ei, vaan 20 sek. Me soitetaan noin
10 piisiä 20 minuutissa. Paitsi Surfin
Bird jota soitetaan melkein 5 min.
Hurricane Fighter Plane menee myös vä-
hän pitkäksi, koska me ei tiedetä mi-
ten lopettaa se.

Seuraava uhri on Lux Interior, bändin
laulaja/lyyrikko, joka kirjoittaa paskaa
kuten "Minkä väriset alushousut sulla on?/
Ja miten kauan olet pitänyt niitä?"

New Order: Kuvaile musiikkianne.

Lux Interior: Hyvin väkivaltaista, hyvin
yksinkertaista, hyvin raakaa, perusteel-
lista.

NO: Mikä on viestinne Amerikan nuorisolle?

L: (pittkä hiljaisuus) Hyvin tärkeä! Emmä
tiiä. Ehkä se on että lakaistaa syrjään
kaikki bändit, jotka on toimineet vii-
meisen 10 vuoden aikana.

NO: Lakaistaa syrjään Iggy & Stooges?

L: Ei, ei Stoogesia, mutta Jethro Tull!

NO: Mikä tulee olemaan olemaan eka

hitti singlenne?

L: "I was a teenage werewolf" (olin
teini-ikäinen ihmissusi), se on oma
elämäkerrallinen, se todella tapah-
tui minulle!

NO: Miten valitsitte instrumentit
kun perustetti bändin? One-pota-
to - two-potato?

L: No, lvy on aina halunnut soittaa
kitaraa. Minä ja lvy keksimme että
perustaisimme bändin joten hänen
täytyi alkaa kitaristiksi. Sitten me-
nimme Bryanin luo ja Bryanin ha-
lusi soittaa kitaraa vaikka ehdotim-
me bassoa. Sitten sattui Miriam kä-
velemään ohi ja me sanottiin että "hei,
toi näyttää olevan cool" ja Miriam sa-
noi että oli aina halunnut soittaa rum-
puja. Itse olen aina halunnut riehua
lavalla ja rikkoa mikkitelineitä. A-
lun perin aion kitaristiksi, mutta sit-
ten tajusin etten voisi riehua tarpeek-
si.

NO: Jotain epätavallista Crampsista jon-
ka meidän olisi hyvä tietää?

L: Käytännöllisesti katsoen ihan kaik-
ki. Me olemme hyvin omaperäinen bän-
di. Sanoisin että meillä on Stoogesin
intensiivisyys lavalla. Me olemme hy-
vin väkivaltainen bändi. Emmekä to-
siaan tyydy vihjailemaan! Me emme
puhuy rock 'n' rollista, me teemme sitä!
Tästä bändistä on Bryan eniten Stooges-
mainen kiihkyydessään. Bryan on Det-
roitista (kuten myös Stooges, toim. huom.)
ja on nähnyt Iggy & Stoogesin ei vähem-
pää kuin 500 kertaa. Bryan osaa kaik-
ki Iggy-temput, ja enemmänkin. Bryan
laittaa jalkansa lotus-asentoon ja
juoksee ympäri lavaa polvillaan. Sit-
ten hän seisoo käsillään jalat edel-
leen lukittuna ja myös yhdellä kä-
dellä. Ja myös ravaa ympäri lavaa tol-
lai. Erikois tilanteissa Bryan hyppää
yleisön joukkoon kontilleen ja hauk-
kuu kuin koira. Mutta se on vain
erikois tilanteisiin, tuo haukku mi-
nen.

Seuraavaksi tuli Ivy Rorschach, bändin naiskitaristi, joka keksi bändin nimen.

New Order: Ketä vihaat?

Ivy Rorschach: En usko että mulla on energiaa vihata ketään.

NO: Mistä bändistä pidät?

IR: Ramones, Suicide. Pidän monista bändeistä. Ei, en sitten kään. Pidän New Yorkilaisista bändeistä.

NO: Mistä olet kotoisin?

IR: Pohjois-Kaliforniasta.

Seuraava: kitaristi Bryan Gregory.

Harrastukset: tatuoinnit ja hieman iäkkäämmät naiset.

NO: Ketä vihaat?

BG: (alkaa murista kuin eläin) Ha ha. Viha on niin vahva sana.

NO: Mitä tekisit jos sinulla olisi vain 1 päivä elinaikaa?

BG: Etsisin keinon päästäkseni kähmimään ummm... Elizabeth Tayloria.

NO: Kenet haluaisit nähdä kuolleena?

BG: (taas murisee, ehkä mielihyväästä) Kuolleena? Joey Bishopin! Emmä tarkota sitä, se nimi tuli vaan mieleen.

NO: Mitä teet kun olet ikä-vystynyt?

BG: Luultavasti puren kynsiäni.

NO: Jos joku vanha neiti neiti pudottaa kukkaronsa, pitäisitkö sen vai antaisitko takaisin?

BG: Antaisin takaisin.

NO: Pystytkö lukemaan kir-

joja?

BG: Pystyn, en ole lukenut vähään aikaan kirjoja, mutta nautin hyvästä kirjasta.

NO: Ok. aletaan lopettaa. Viimeinen kysymys: Mikä on miellyttävin asia mitä sinulle on tehty ja kuka sen teki?

BG: Kai se oli äitini, kun synpytti minut.

Sinäse di. Tuon haastattelun jälkeen vaihtui rumpaliksi Nick Knox. Miriam Linna on nykyään Zante-sissa, kovassa rock'n'roll-bändissä, jonka vastailmestynyt LP:tä on vaikea saada mistään. Miriam toimittaa myös Funzinea (huomataksaa funzine) Kicks, jota on myös vaikea hankkia. Mutta sekä LP:tä lehti on (kuulemma) hyvän mukavia.

Bryan Gregory katosi syksyllä -80, mutta ei kuitenkaan kuollut tai edes liittynyt Frisco laisiin satanapalvojiin. Eikä myöskään alkanut merkonomiksi Los Angelesissa, vaikka sitäkin huhuttiin. Los Angelesiin tosin muutti, mutta erään LA:laisen punk fanzinen mukaan kärkeä elokuva osia. Ei enää olla missään tekemisissä rockin kanssa, kuulemma.

Uusi kitaristi on Kid Congo LA:laisesta Gun Clubista, joka teki samaa bluesille kuin Cramps rockabillylle: lisäsi kunnan annoksen voodooa + kauhua. Joitakin GC:n piisien nimiä (raakoja käännoiksi): Kävelyllä pedon kanssa, Hyvästi Johnny,

Musta juna, Amerikkalainen lupaus.
Crampsilla on myös fan club, joka on siitä erikoinen että sen on perustanut Cramps-fanit => kyseessä ei ole mikään rahat pois-lafka. Vaan reipasta menoa: kokoontumisia täyden kuun aikaan syrjäisillä Skotlannin nummilla yms. kiva. Ei vaan

vastaus kirje kuori ja IRC-kupongi mukaan ja kirje osoitteeseen LINDSAY HUTTON, 10 DOCHART PATH, GRANGE-MOUTH, STIRLINGSHIRE, FK3 0HJ, SCOTLAND. Sieltä selviää.

JATKOA SIVULTA 14

se tullut tunteella. Minusta Loose Prick ei ole koskaan -eh- sisäistänyt punkkia, se on vain soittanut sitä muitten mukana.

Hitaammat sähköpiano kera esitetyt piisit oli kai tarkoitettu hengähdystauoksi nopeitten väliin, mitään muuta arvoa niillä ei ollut. Tylsiä, pitkitettyjä lallareita.

Hyvin kuvaavaa oli ettei ainuttakaan piisiä tai edes piisin nimeä jäänyt koko illasta mieleen. Jos ei lasketa mukaan kohtalaisen miellyttävää-ainakin Pellen oksettavaan esitykseen verrattuna-versiota "My Generationista".

Aika monet yleisön joukosta oli sitä mieltä että oli Loose Prick sentään parempi kuin syksymmällä käynyt Vandaalit. Minusta Vandaalit oli kaikesta hölmöydestään huolimatta edes hauskoja-tosin kuin Loose Prick-niillä oli jonkinlainen käsitys rokkenrollista. Se-yhtyyeen kaksi keikkaa puolen vuoden välein va-

kuutti jokaisen Sen siedettävyydestä samoin kuin Bluesoundsin tammikuun keikka. Kyllä kotimaisessa uudessa aallossa siis hyviä puolia on. Mutta en kyllä käsitä niitä, jotka sauhuaa suomalaisen rock-musiikin olevan muuta USA:n ja Englannin tasoa. Miten keuhko kopiointi on alkuperäisen verosta? Kysyn vaan.

Olisi hyvin helppo olla ilkeä niin Loose Prickille kuin monelle muulle ns."uuden aallon"bändille, mutta voiko sittenkään raa"asti tuottaa pahaa mieltä näille sympaattisille, puhdasmielisille isänmaantoiivoille? Nehän tarkoittaa pelkkää hyvää loppujen lopuksi, vaikka ovatkin pelkkää kopiaa ja ikävystyttäviä. Kai se on sitten niin, ettei Suomesta montaa kovaa juttua (kuten Nurmio, Röyhkä, Eput jne) voi kehittyä koska täällä on vaan vajaa 5 milj asukasta kun esim. Englannissa on 15 x enemmän.

Kurppa

TÄSSÄ OLISI TILAA
KIVALLE (TS. TODELLA
RUOKOTTOMALLE) HUULLELLE.

MUTTA KUN TILAA
EI ENÄÄ PALJOA
OLEKAAN. SORRY.

Deanne Pearson

A black and white photograph showing a close-up of a person's face, possibly a soldier, looking down or away, with a dark, textured background.

**HIS OWN BOOK, BIG SIZE, BIG PICTURES,
BIG VALUE. ONLY £1.95**

Name _____
Address _____

J14B Please allow up to 28 days for delivery **Block Letters Please**

"He who writes in blood
 and aphorism does not want
 to be read, he wants to be
 learned by heart." (Friedrich
 Nietzsche, 1844-1900).
 Pretentious? Moi?
The Strontium Dog, Clapham

NEW MUSICAL
 EXPRESS 8.2-81

SPECIAL NOTICES 36p
 per word

ADAM ANT — You're so physical.
 Claire, Newcastle.

HAPPY BIRTHDAY Gilesey — From
 Bill and John.

LIVE BANDS + rock, new wave,
 futurist etc. disco every Wednesday,
 Gossips, Dean Street., W.1. Open till 3
 a.m.

NEW MUSICAL
EXPRESS 7.2-81

SPECIAL NOTICES **36p**
per word

ADAM ANT — You're so physical.
Claire, Newcastle.

HAPPY BIRTHDAY Gilesey — From
Bill and John

LIVE BANDS + rock, new wave, futurist etc. disco every Wednesday, Gossips, Dean Street,, W.1. Open till 3 a.m.

So Adam is charging "the kids" £3-£4 to "thank them for their wonderful support". I hope "the kids" tell Adam to "fuck off". Love and peace,
Dominic

"He who writes in blood/~~Doesn't~~ want to be read/He must be learned by heart..." (Adam Ant, 'The Magnificent Five').
"He who writes in blood and aphorism does not want to be read, he wants to be learned by heart." (Friedrich Nietzsche, 1844-1900).
Pretentious? Moi?
The Strontium Dog, Clapham.

FAB-GEAR
42, CALL LANE LEEDS

FAN CLUBS

22p
per word

ADAM & THE ANTS, we are now ready. Sorry for the delay in answering. Write now to Fan Club Centre, Basement Studio, 33 Norton Road, Hove, Brighton.

HORSLIPS FANS where are you? Please write — Paul, Pilgrim Hall, Uckfield, Sussex.

OFFICIAL U.K. Subs Fan Club. Send S.A.E. to P.O. Box 12, Guildford, Surrey.

ADAM & THE ANTS

RISING FREEN ADAM ANT-HAASTATTELU

Kysymys: Sanoituksesi tuntuvat hämmäntäviltä eka kuuntelulla. Niitä voi tulkita monella tavalla. Onko se tehty tarkoituksella?

Vastaus: Sanoituksia voi tulkita sadoilla tavoilla ja ne kaikki on yhtä persoonallisia ja oikeita kuin oma tulkintani. Tekstien kirjoittajana, eräs tavoitteeni on saada yleisö ajattelemaan ja mahdollisesti asettamaan kyseenalaisiksi omia elämänarvojaan.

K: Miksi pukeudut eri tavalla lavan ulkopuolella kuin lavalla? Lavakuteet näyttävät hienolta. Mielyttääkö sinua se, että suuri osa yleisöstäsi matkii tyyliäsi?

V: Olen hyvin kiitollinen ja imarrettu. Minulle joka Ant show on juhla tai tapahtuma ja on erikoinen, vaatien erityistä huomiota visuaalisuuteensa. Olen ylpeä esiintyessäni ja vaatteeni ilmaisee tuota ylpeyttä. Kuten tekee joka muoti/tyyli/ulkonäkö.

K: Tyylisi on kokonaan omasi, mitkä siihen on vaikuttaneet?

V: Monta vaikuttajaa: Doors, Roxy Music, soul, intiaani- ja latinalainen musa.

K: Miksi luulet rock-lehdistön ottaneen nyreän kannan sinun suhteesi?

V: Koska olemukseni muistuttaa heitä suuresta virheestä haukkua minua. He ovat innottomia vanhoja miehiä.

K: Olet esiintynyt punk-leffassa Jubilee. Aiotko tulevaisuudessa esiintyä elokuvissa?

V: Elokuvan täytyisi vedota mielikuviin tukseeni ja esiintyisin siinä vain omama itsenäni. En ole näyttelijä.

K: Adam and the Ants on leimattu epäoikeudenmukaisesti natsibändiksi, mitä sanoisit siitä?

V: Natsi-leiman antoi lehdistö. Aika ja kova työmme on näyttäneet noiden väitteiden olevan täysin väärä, pelkkää skandaalinhakemista.

K: Mistä punk/uusi aalto-bändeistä pidät? Musiikkinnehan on punkkia, mutta erilaista.

V: Ihailen Paul Welleriä punkin "valtiomiehenä". Mutta kaikki muut kollegani ovat surullisesti kadonneet kuvioista.

K: Kun suunnittelit itse Ant-rintamerkit, teitkö sen esittääksesi rahat-pois-meininkiä muiden toimesta?

V: Suunnittelin ne vain ideana/kuvitelmana Ant-ihmisille.

Ant-tapahtumia siellä täällä:

1976: Melody Makerissa julkaistun ilmoituksen avulla Adam Ant kokoaa bändin B-sides. B-sides harjoittelee aikansa ja sitten hajoaa.

1977: Ants kootaan 23.4, 10.5 eka virallinen keikka, eka piisin jälkeen bändi heitetään ulos. 23.5 parempi menestys, Ants soittaa loppuun, mutta yleisö lähtee pois 2 min. soiton jälkeen. Kesäkuussa Adam mukana Sex Pistolsin kuuluisalla venematalla; saa turpaansa. Heinäkuussa Adam & Antsia filmataan punk-leffaan Jubilee, kesken Filmauksen Adam hyppii polvensa paikoiltaan. Loppuvuosi epä-määräistä keikkailua.

1978: Tammikuussa Adam & Ants levyttää Plastic Surgeryn ja Deutsche Girlsin Jubileen soundtrack LP:lle. Deutsche Girls käsitetään väärin natsijutuksi. Lisää keikkailua. Single Young Parisians tulee elokuussa.

ADAM and the ANTS

YOUNG-PARISIANS

Lokakuussa Adam & Ants Italiassa, esiintyminen ja esiintymisiä radioissa ja TV:ssä + tietenkin tavallisia keikkoja.

1979: Eka Englannin kiertue yms. keikkailua pienissä/pienehköissä klubeissa, Rock-lehdistö lyö ja hakkaa kuin vierasta sikaa, mutta pientä suosionpoikasta löytyy?

Heinäkuussa toka single Zerox, vähän parempi kuin 1/2 epäonnistunut eka. Zerox tehtiin pikkumerkille

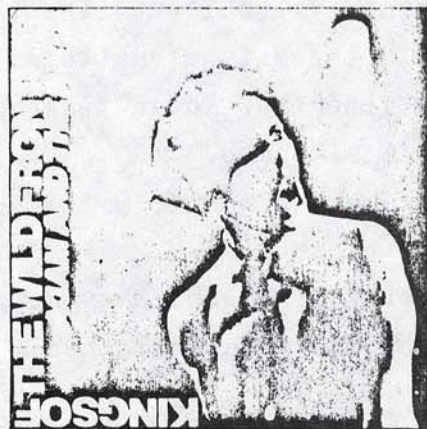

Do-It, eka oli oikealle levyfirmalle Decalle. Elokuussa LP Dirk wears white Sox, joka oli melko onnistunut, mutta rock-lehdistö -oikein arvattu-löi ja hakkasi kuin vierasta sikaa.

Malcolm McLaren tulee loppuvuodesta ja tapansa mukaan sotkee kaiken, eli vie Adamilta bändin. Mutta Adam jatkaa uudella bändillä seuraavana vuonna. Jo nyt on suosittu mies, LPmyy kiivasti

1980: Adam uusi Ants: 2 rumpalia, kitaristi + basisti + Adam itse, rahakas sopimus CBS:n kanssa. Single Kings of

the wild Frontier nousee heti Englannin top 30:een, samoin LP. Adam

& Ants on nyt suosituin Englannissa.

1981: Basisti Kevin Hooney eroaa maaliskuussa, tilalle Vibrators/Roxy Musicin Tibbs vai mikä se nyt oli.

Mitä Adam haluaa musiikillaan?

Adam haluaa...

- sen olevan elämänmyönteistä
- tavoitella Filmi musiikin ajattomuutta
- sen olevan hyvin - eh - seksuaalista
- luoda oman yleisönsä (onnistunut jo)
- sen olevan muuta kuin rock'n rollia
- sen olevan hyvin jännittävää
- sen olevan jotain kokonaan uutta
- sen olevan viihdettä

Adam & Ants on toisinaan kiusallisen totinen ja mahtipontinen Intiaani - ja meivrosvojutuissaan. Vaikkakin myös viihdyttävä.

Adam Ant (laulaja) tykkää Clint Eastwoodista, vuoden -76 Sex Pistolsista, Montgomery Cliftistä, Jim Morrisonista, alkuaikojen Roxy Musicista, sex-kuteista ja jostain muustakin.

Adam on entinen graafinen suunnittelija, joka ei juo eikä polta, joka ihailee soturi-imagea. Ajoittain hyvinkin omituisista lyriikoistaan huo-

limatta (erityisesti 1 LP:llä) Adamilla ei ole perverssejä harrastuksia. Luultavasti.

Marco Pirroni (kitaristi) on vanha punk-veteraani. Marco oli Siouxsien & Bansheesien eka keikalla syysk. 76, jolloin eväs Sid Vicious oli myös remmissä, tai siis rummuissa. Sorry. Sittenmin Modelsissa, Rama-Remassa ja jossain muualla myös. Marco on huomattavan hyvä kitaristi.

Marcolla on keskiluokkainen tausta, lempiväri vaalean punainen, diggaa Sinatraa (!) '76 Sex Pistolsia, Gene Vincentiä, Alvin Stardustia (!!), vieraitten ihmisten ovikellojen soittamista ja sitten karkuun juoksemista, teddy-karkuja (EI teddy poikia), Link Wrayta jne.

Marco and Adam - the odd couple. One wears zips, the other doesn't.

Terry Lee Miall on rumpali joka Marcon tavoin on pyörinyt kauan punk-piireissä. Oli myös Modelsissa.

Pitää Roxy Musicista, Lou Reedistä,

David Bowien 72-76 kaudelta, Stanley
Clarkesta, Beatlesista, Sex Pistoleista.

Merrick, toinen rumpali hankki eka
rumpunsa 7 punnalla 14 vuotiaana, joita
sitten soitteli koulu bändeissään. Graa-
finen suunnittelija, joka tekee Antsien
levynkansia ja vähän kokonaisimagea
myös.

Pitää teestä, minttusuklaasta, TV-do-
kumenteista, Gretsch-rummuista, sa-
rukkeista, Youngs Special Brew-oluesta,
Beatleseista, Marysta, Frank Sinatrasta
(kummaa sakkia nämä Antsit), lento-
asemista, unelmista (ne plääh, plääh).

Uuden basistin Gary Tibbsin pitä-
misistä ei ole tietoa. Kai se basson-
soitosta ainakin pitää? Ja rahasta
myös, kun Ants on varmasti rahakas
bändin tätä nykyä.

Vanha basisti Mooney perustaa
oman bändin. Kaveri on vasta 18.

KINGS OF THE WILD FRONTIER

a new Royal Family
a wild nobility
we are the family

I feel beneath the white
there is a red skin suffering
from centuries of taming

"no method in our madness
just pride about our manner
ANTpeople are the warriors
Antmusic is the banner!"

and even when you're healthy
and your colour schemes delight
down below those dandy clothes
you're just a shade too white
shade too white!
shade too white!

I feel beneath the white
there is a red skin suffering
from centuries of taming...

ant/marco 1980

DOG EAT DOG

You may not like
the things we do
only idiots
ignore the truth

it's easy to
lay down and lude
where's the warrior
with out his pride?

we're gonna move real good - yeah right
we're gonna dress so fine - ok
it's

dog eat dog eat dog eat dog
eat dog eat dog eat dog eat dog
leapfrog the dog
and brush me daddy-o

it makes me proud
so proud of you

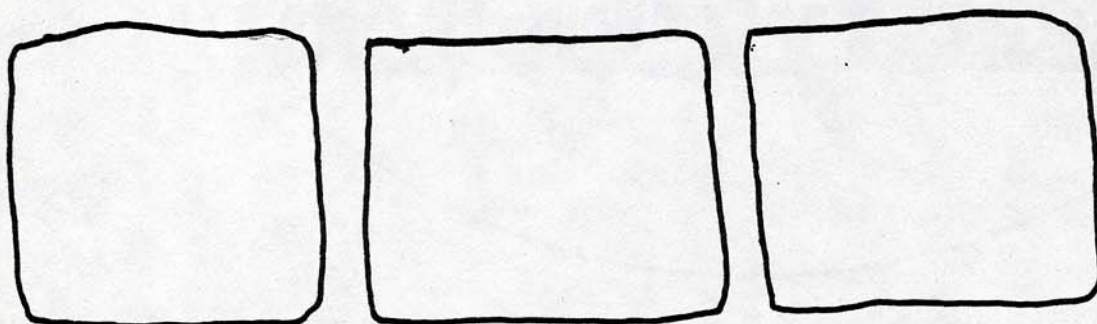
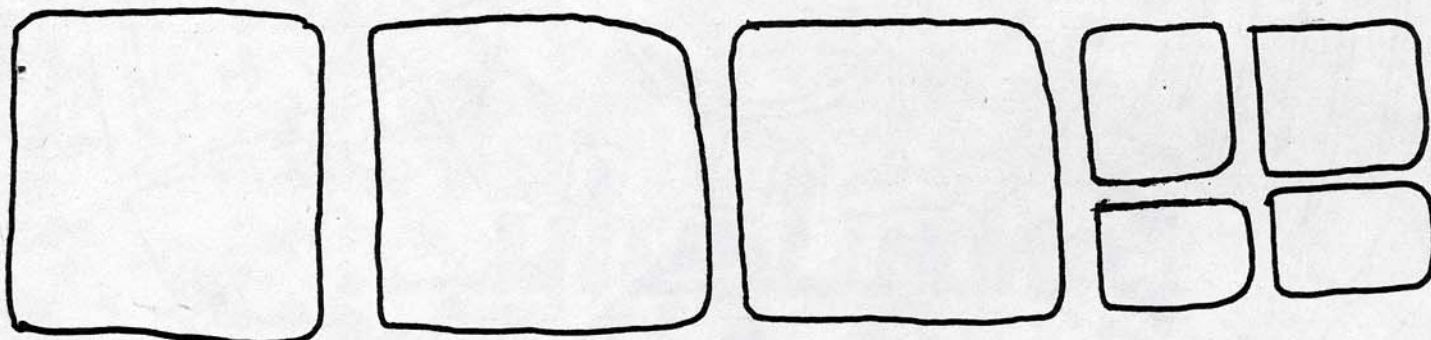
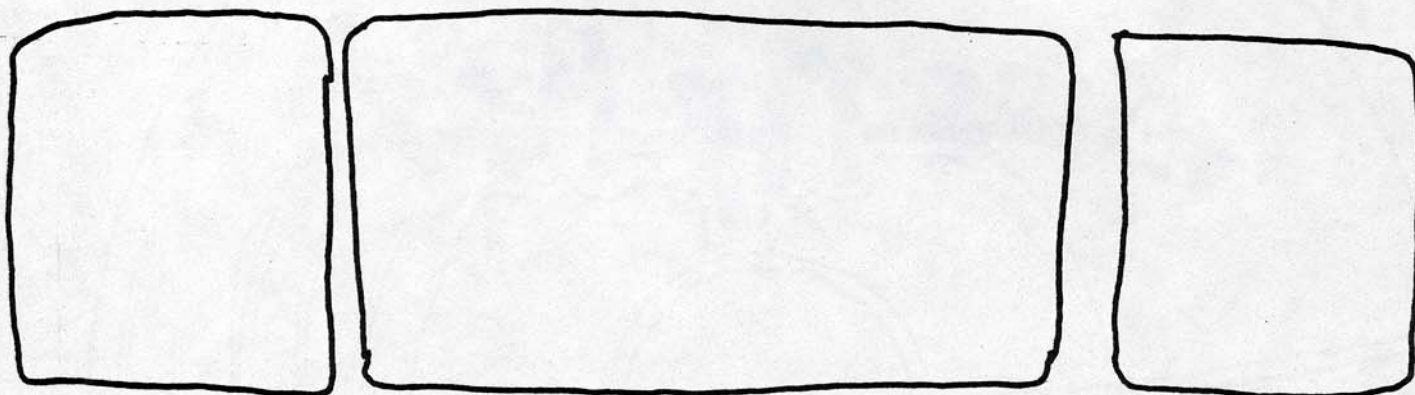
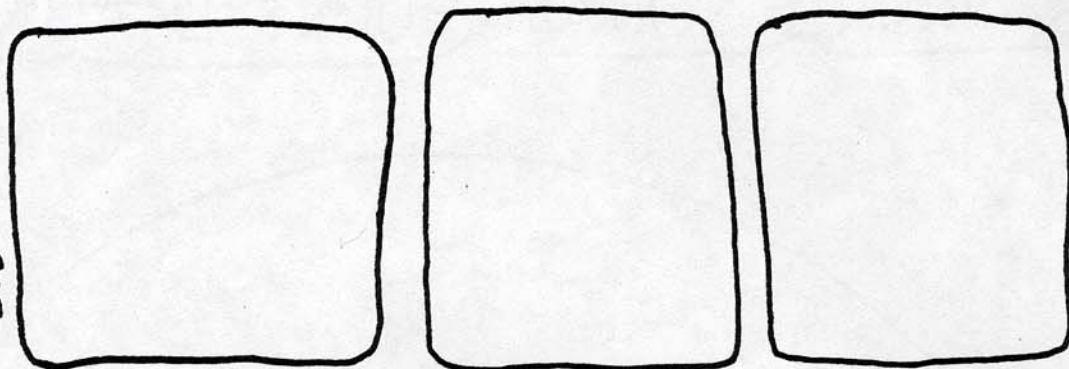
I see innocence
shining through

ant/marco 1980

TEE SE ITSE - SARJAKUVA

PIIRRÄ MITÄ VAAN HALUAT. UUDEN AKUANKAN
TAI MUSTANAAMION TAI VAIKKA OMA ELÄMÄNKERTASI.
KAIKKI PIIRROKSET JULKAISTAAN SYYHY-NELOSESSA.

SIITÄ
SE
LÄHTEE

T.H.E.
END

EIKÖS OLLUTKIN HELPPOA.

SARJAKUVISSA SE ON TÄMÄN TOUVUN PERUSTA
SANOOMIKKI HIIRI JA KÄÄNTÄÄ UUDEN SIVUN...

SE ON SIINÄ!

POJAT TULEVAT JA TEKEVÄT
SINKUN - SENKUN KUUNTELET JA NAUTIT!

ILMESTYY KUIN SIENET - SYKSYLLÄ

SOVIPO-81

SUVU TOS

KONSERTTI
ÄMMÄNSAAREN JÄTKÄNPUISTOSSA

11.7.1981

TUNTIRAMPALLA ELÄVÄÄ MUSIIKKIA

PÄÄESIINTJÄNÄ

SE-yhtye

TERVETULOAA!

KOVA
MENO
PÄALLÄ!

RRAAHI!

SUOMUSSALMEN MUSIIKKIYHDISTYS

PAINOTUOTE

P. KALLIO

ERKKILÄ

85500 NIVALA

NAUTI KESÄSTÄ

TAKASIVU